พระพุทธเจ้า เสด็จโปรดโลก

ขอเชิญสักการะบูชาพระบรมสารีริกธาตุ 3 ประเทศอัญเชิญรอบโลก ครั้งเดียวในชีวิตของชาวพุทธทั่วประเทศ ประดุจดังได้เข้าเฝ้าองค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้าด้วยตนเอง

ประดิษฐานชั่วคราว ณ วัดเขาตะเกียบ อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์

วันที่ 1-31 ธันวาคม พ.ศ. 2545 มูลนิธิสมเด็จหลวงพ่อทวดองค์ใหญ่ (วัดเขาตะเกียบ)

คำอธิษฐานบารมี พระบรมสารีริกธาตุ นะโม ๓ จบ

ข้าพเจ้าขอตั้งจิตอธิษฐานแด่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระ พุทธพจน์ พระสัจธรรม ทั้งพระอรหันต์ พระอริยสงฆ์เจ้าทุกพระองค์ได้ โปรดประทานพระเมตตาบารมี พระฉัพพรรณรังสี พุทธบารมีทุกประการที่ พระองค์ทรงบำเพ็ญเพียรมา จงเป็นตบะเดชะ ประสิทธิ์ประสาทรักษาผืน แผ่นดินไทย น่านน้ำของไทย พระบวรพระพุทธศาสนา อภิบาลรักษาพระ บาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระบรมราชินีนาถ พร้อมทั้งพระบรมวงศา นุวงศ์ ให้ทรงพระเกษมสำราญ รักษาชีวิตผู้ปฏิบัติการรักษาผืนแผ่นดินไทย ทั้งมนุษย์และวิญญาณตลอดทั้งปวงประชา สุจริตรวมทั้งข้าพเจ้าและครอบ ครัวให้รอดปลอดภัยจากอันตรายทั้งปวง

ମି ଆ ଇଇଠ/ଅଞ୍ଜିୟ

สำนักเลขานุการสมเด็จพระสังฆราช วัคบวรนิเวศวิหาร กรุงเทพมหานคร

๑๐ กันยายน ๒๕๔๕

เรื่อง การอัญเชิญพระเจดีย์ฯและพระบรมสารีริกธาตุ 🕳 ประเทศรอบโลกสู่ปักษ์ใต้

เจริญพร นายสยาม แสนขัติ ผู้คูแลรักษาพระเจคีย์ ฯและพระบรมสารีริกธาตุอัญเชิญรอบโลก (ฝ่ายฆราวาส)

อ้างถึงหนังสือที่ พิเศษ /๒๕๔๕ ลงวันที่ ๑กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๕ กราบทูล เจ้าประกุณสมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก ขอประทาน พระอนุญาตอัญเชิญพระเจคีย์วิสาขบูชานุสรณ์ สกลโลกประกาศบวรบูชาวันวิสาขะ และพระบรม สารีริกธาตุจาก ๑ ประเทศรอบโลกสู่ปักษ์ใต้ เพื่อการสักการะบูชาและเผยแพร่การประกาศ วัน วิสาขบูชาเป็นวันสำคัญสากลโลกขององค์การสหประชาชาติ ระหว่างวันที่ ๑-๑๑ ขันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ โดยมีมูลนิธิสมเด็จหลวงพ่อทวดองค์ใหญ่ ดำเนินการและจัดงานครั้งนี้ และประดิษฐาน ชั่วคราว ณ วัดเขาตะเกียบ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบดีรีขันธ์ ดังรายละเอียดแจ้งแล้วนั้น

ความทราบฝ่าพระบาทแล้ว ได้ประทานพระอนุญาตให้อัญเชิญพระเจคีย์ ฯ และ พระบรมสารีริกธาตุ ๓ ประเทศอัญเชิญรอบโลกสู่ปักษ์ใต้ ตามที่กราบทูลขอ และทรงอนุโมทนา ยินดีกับชาวพุทธทั้งหลาย ที่ได้ร่วมกันเผยแพร่พระพุทธศาสนาครั้งนี้

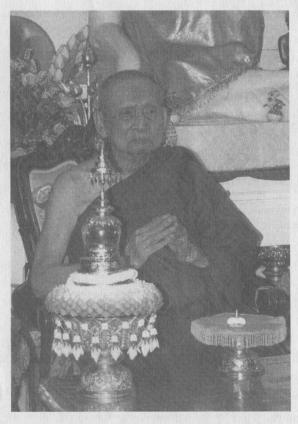
จึงเจริญพรมาเพื่อโปรคทราบ.

ขออำนวยพร

Worth Smale

(พระราชรัตนมงคล) ผู้ปฏิบัติหน้าที่เลขานุการสมเด็จพระสังฆราช

โทร o-|෩්කස්ඉ-|කස්ගඉ-ග โทรสาร o-|෩්කස්⊙-ඉගණග

พระวรธรรมคติ
(สมเด็จพระญาณสังวร)
สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก
ประทานหนังสือที่ระลึกในโอกาสอัญเชิญ
"พระเจดียั่วิสาขบูชานุสรณ์ สกลโลกประกาศบวรบูชาวันวิสาขะ"
เดินทางรอบโลก
เริ่มแต่วันที่ ๑ สิงหาคม พระพุทธศักราช ๒๕๔๕ เป็นต้นไป

พระเจดีย์วิสาขบูชานุสรณ์ สกลโลกประกาศบวรบูชาวันวิสาขะสร้างขึ้นในโอกาสที่สห ประชาชาติประกาศความมีทิฐิชอบรับว่า "วันวิสาขบูชา" คือวันสมเด็จพระบรมศาสดาสัมมา สัมพุทธเจ้าเสด็จประสูติ ทรงตรัสรู้ และเสด็จดับขันธปรินิพพานเป็นวันสำคัญของโลกนับได้ ว่าเป็นบุญยิ่งนัก แล้วของโลกที่จะได้น้อมรับมงคลยิ่งใหญ่จากพระพุทธศาสนาอันมงคล เกิด แต่พระพุทธศาสนานั้นไม่มีมงคลใดเปรียบได้ ผู้มีบุญเพียงพอจะได้รับมงคลนั้นย่อมเชื่อและ ย่อมปฏิบัติเพื่อน้อมรับมงคล พ้นจะประมาณนั้นและพึงเข้าใจให้ถูกต้องว่าการรับให้ถูกต้อง เท่านั้นจึงจะได้รับไม่ถูกหาอาจได้ไม่ การรับมงคลจากพระพุทธศาสนาก็มิได้แตกต่างจากการ รับผลจากสิ่งใดอื่น ทั้งหลายคือต้องทำเหตุเพื่อให้เกิดผลเป็นการรับได้ไม่เช่นนั้นก็หาอาจรับได้ ไม่

เป็นที่เข้าใจกันในบรรดาผู้รู้ทั้งหลายว่าการทำความดีในพระพุทธ ศาสนามีผลยิ่งใหญ่เหนือ ความดีทั้งหลายอื่นทั้งสิ้น ในทางตรงกันข้ามการ ทำความชั่วในพระพุทธศาสนาก็มีผลยิ่งใหญ่ เหนือความชั่วร้ายทั้งหลายอื่นทั้งสิ้น และจะเชื่อหรือไม่เชื่อก็ตาม เมื่อทำเหตุอย่างใดอย่างหนึ่ง ผลอย่างใดอย่างหนึ่ง ก็ย่อมต้องเกิดไม่มีที่เมื่อทำเหตุแล้วผลจะไม่เกิด ไม่มี ไม่มีแน่นอน โลก กำลังได้รับผลดีเป็นความมีมงคลจากพระพุทธศาสนา เพราะพุทธบริษัททั้งหลายกำลังปฏิบัติ เทิดทูนพระพุทธศาสนาให้ปรากฏแก่โลกทั่ว

พระเจดีย์วิสาขบูชานุสรณ์ฯ ได้รับการอัญเชิญผ่านที่ใด ที่นั้นย่อมมีผู้ชื่นชมโสมนัส สาธุการกราบไหว้บูชาทั้งหลายด้วยกาย วาจา ใจ แน่นอน เพียงเท่านั้น พระพุทธบารมีที่ไม่มี เปรียบได้ก็จะนำให้เกิดความสงบสุขยิ่งกว่าที่มีอยู่เดิมแน่นอน และแม้จะช่วยกันทำความเข้า ใจให้เกิดขึ้นว่า ให้รักษาความโสมนัสยินดีชื่นชมในพระพุทธบารมีไว้ให้นานเท่านานรักษาความรู้สึก นั้นได้นานเพียงใด ผลเป็นความชื่นอกชื่นใจอย่างไม่มีเปรียบเสมอก็จะเกิดอยู่ในจิตใจแน่ นอนอย่างอาจไม่เชื่อว่าจะเป็นจริงได้ แต่ก็จะเป็นจริงได้ แน่นอนจริง "ใจเป็นใหญ่ใจเป็นประธาน ทุกสิ่งสำเร็จด้วยใจ" ตั้งใจไว้ให้งดงามด้วยการเทิดทูนพระพุทธศาสนาทั้งด้วยกาย วาจา ใจ เถิด ให้ทุกถ้วนหน้าพุทธศาสนิกชนเถิด แล้วความเดือนร้อนแสนสาหัสที่กำลังครอบคลุมโลก อยู่ ครอบคลุมจิตใจสัตว์โลกทั้งหลายอยู่ในทุกวันนี้ ก็จะผ่านพ้นไปได้ด้วยดี โลกจะมีความสุข ความร่มเย็นเป็นที่อัศจรรย์ด้วยพระพุทธานุภาพ อันชาวพุทธทั่วโลกได้นอบน้อมเทิดทูนไว้ เหนือเศียรเกล้า เหนือจิตใจตั้งแต่วินาทีที่ "พระเจดีย์วิสาขบูชานุสรณ์ สกลโลกประกาศบวรบูชา วันวิสาขะ" ผ่านไปถึงแล้ว

วัดบวรนิเวศวิหาร กทม. ๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๔

คำว่า "พระธาตุ" เป็นคำเรียกอัฐิ ธาตุของพระพุทธเจ้า พระปัจเจก พุทธเจ้า พระอรหันต์ ถ้าเรียกพระธาตุ พระพุทธเจ้าแล้ว ใช้คำว่า "พระ บรมธาตุ" บ้าง หรือ "พระบรม ธารีริกธาตุ" บ้าง ในที่นี้จะขอกล่าว เฉพาะพระบรมสารีริกธาตุเท่านั้น

นับตั้งแต่วันประสูติ ตรัสรู้ และ ปรินิพพานของพระพุทธเจ้า มาบรรจบ อยู่ในวันเดียวกันคือ วันวิสาขบูชา นับ เป็นความอัศจรรย์ที่มีไว้ให้ชาวโลกได้ ระลึกนึกถึงกัน เมื่อพระองค์ทรงดับขัน ธปรินิพพานแล้ว หลังจากนั้นหนึ่ง สัปดาห์ก็มีพิธีถวายพระเพลิง เมื่อพิธี ถวายพระเพลิงสิ้นสุดลง มีพระบรมสา

ริริกธาตุที่ไม่ได้สลายไปด้วยพระเพลิง ยังอยู่ในสภาพเดิมมีทั้งหมด ๗ องค์คือ พระรากขวัญ ทั้ง ๒ พระอุณหิต ๑ พระเขี้ยวแก้วทั้ง ๔ ส่วนพระธาตุนอกนี้ ย่อมย่อยออกด้วยพระเพลิงมีรูป ทรงสัณฐาน ๓ ชนิด ชนิดใหญ่เท่าเมล็ดถั่วแตก ตวงได้ทั้งหมด ๕ ทะนาน ขนาดกลางเท่าเมล็ดข้าวสารหัก ตวงได้ ๕ ทะนาน ขนาดเล็กเท่าเมล็ดพันธุ์ผักกาด ตวงได้ ๖ ทะนาน พระรากขวัญ ขวากับพระอุณหิต ประดิษฐานอยู่ในเมืองอนุราธบุรี พระรากขวัญช้าย เสด็จสถิตอยู่ในพรหม โลก พระเขี้ยวแก้วขวาบน เสด็จสถิตอยู่ดาวดึงส์สวรรค์ พระเขี้ยวแก้วขวาใต้ อยู่ในลังกาสิงหล พระเขี้ยวแก้วซ้ายบนประดิษฐานอยู่ในเมืองคันธารัฐ พระเขี้ยวแก้วซ้ายใต้อยู่นาคพิภพ พระ บรมสารีริกธาตุ ๑๖ ทะนานนอกนี้ เสด็จสถิตประดิษฐานอยู่ในมุนษยโลก พระเจ้าอโศก มหาราชได้ทรงบรรจุไว้ได้ ๘ หมื่นเศษ เพื่อให้เหล่าพรหม เทพยดา มนุษย์ พญานาค และครุฑ ได้บูชากัน

พระบรมสารีริกธาตุ เป็นสิ่งที่เคารพบูชาของพุทธศาสนิกชนเป็นอย่างยิ่ง โดยทั่วไปพระ บรมสารีริกธาตุจะได้รับการบรรจุประดิษฐานไว้ ณ สถานที่ขนาดใหญ่ เช่น เจดีย์ เป็นต้น มี บุคคลสำคัญลำดับเจ้าฟ้ามหากษัตริย์ ที่ทรงเลื่อมใสในพระพุทธศาสนา ทรงสร้างและเป็นผู้ ู้ประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุไร้ภายในมหาเจดีย์นั้น ตามหลักฐานที่ปรากฏทั่วโลกพระบรม สารีริกธาตุจะได้รับอัญเชิญประดิษฐานไว้ในพระมหาเจดีย์ทั่วโลก โดยเฉพาะในประเทศไทย เช่น พระปฐมเจดีย์ พระธาตุเจดีย์ดอยสุเทพ พระธาตุเจดีย์นครศรีธรรมราช พระเจดีย์ชะเว ดากอง ในประเทศพม่า รัตนมาลาเจดีย์ ในประเทศศรีลังกา พุทธคยาเจดีย์ ในประเทศอินเดีย เป็นต้น

พระเจดีย์เหล่านี้ มีความเป็นมายาวนานและล้วนเกี่ยวเนื่องกับพระมหากษัตริย์แทบ ทั้งสิ้น มีบุคคลเชื้อสายขัตติยะเป็นผู้สร้าง ตั้งแต่พระพุทธเจ้าทรงเสด็จดับขันธปรินิพพานมา จนถึงปี ๒๕๔๒ ความอัศจรรย์ก็บังเกิดแก่ชาวโลกท่ามกลางสมัชชาองค์การสหประชาชาติ ซึ่งมีสมาชิกทั่วโลกจำนวน ๑๖๘ ประเทศ ได้ประชุมมีมติเป็นเอกฉันท์ ประกาศให้วันวิสาข บูชา เป็นวันสำคัญสากลของโลก อันนำมาซึ่งความปีติยินดีแก่ชาวพุทธทั่วโลกประมาณ ๓๕๐ ล้านคน

เมื่อวันวิสาขบุชาได้รับการประกาศอย่างเป็นทางการให้เป็นวันสำคัญสากลของโลก แล้ว สิ่งสำคัญที่เกิดขึ้นตามมาที่เป็นรูปธรรมก็คือ สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก ได้ประทานเจดีย์สีทอง ซึ่งมีรูปองค์คล้ายองค์พระปฐมเจดีย์ มีความ สูง ๔๙ ซม. พร้อมกับประทานพระบรมสารีริกธาตุส่วนพระองค์ บรรจุไว้ในองค์เจดีย์สีทองนั้น พร้อมด้วยพระธาตุของประมุขสงฆ์แห่งประเทศศรีลังกา และพม่า เพื่อทรงบรรจุไว้ครบถ้วน แล้ว มอบให้อัญเชิญไปประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก และจะเดินทางมาประเทศไทยในวันเสาร์ที่ ๓๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๕ แล้วจะอัญเชิญไปประดิษฐานชั่วคราว ณ วัดเขาตะเกียบ อำเภอ หัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เมื่อสิ้นสุดการอัญเชิญทั่วโลกแล้ว จะอัญเชิญมาประดิษฐาน ไว้อย่างถาวร ณ ภายในสำนักงานใหญ่ องค์การสหประชาชาติ มหานครนิวยอร์ก ประเทศ สหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นสถานที่ประชุมบุคคลสำคัญระดับโลก ซึ่งได้ประกาศยกย่องพระพุทธเจ้า ให้เป็นบุคคลสำคัญระดับโลก

จึงขอเชิญชวนพุทธศาสนิกชนทุกหมู่เหล่า เมื่อทราบข่าวเป็นอันมงคลเช่นนี้แล้ว ให้รีบ ไปกราบไหว้บูชาพระบรมสารีริกธาตุที่เดินทางไปรอบโลกครั้งนี้ เหมือน กับการได้เข้าเฝ้าองค์ สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าอย่างใกล้ชิด อันจะเป็นมงคลชีวิตกับตนเอง ต่อครอบครัว สังคม และประเทศชาติสืบไป ถ้าจะกล่าวคำบูชาพระบรมสารีริกธาตุแบบง่าย ๆ ให้ว่า

"อะหัง วันทามิ ธาตุโย"

พระเทพปริยัติมุนี เจ้าคณะภาค ๑๕

ขอน้อมอภิวาทแด่ พระบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า

สมัชชาใหญ่องค์การสหประชาชาติ ณ มหานครนิวยอร์ค ได้มีมติประกาศยกย่องวัน "วิลาขะ" เป็นวันสำคัญของโลก ตั้งแต่เมื่อ วันที่ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2543 นับว่าเป็นบุญของชาวพุทธที่คนทั้งโลก ยกย่องพระบรมศาสดา ถึงแม้นว่ากาลเวลาจะผ่านไปถึงสองพันห้า ร้อยกว่าปี แล้วก็ตาม เป็นความปราบปลื้มใจของพวกเราชาวพุทธ เป็นคย่างยิ่ง

อาตมาภาพได้รับการติดต่อจากขุณสยามแสนขัติ ผู้ดูแลพระบรมสารีริกธาตุจากประ เทศนอรเวย์ว่า จะได้อัญเชิญพระบรมสารีริกธาตุสามประเทศ (ศรีลังกา พม่า และไทย) เดินทาง ประดิษฐานชั่วคราวในประเทศไทยมีเวลากำหนด 1 เดือน เพื่อให้พุทธศาสนิกชนทุกหมู่เหล่า ได้มีโอกาสสักการะก่อนที่จะอัญเชิญไปประดิษฐานถาวร ณ มหานครนิวยอร์ค

คุณสยามได้เสนอว่า น่าจะได้อัญเชิญมาประดิษฐานชั่วคราวที่วัดเขาตะเกียบ เพราะ ที่วัดมีพระทันตธาตุ (พระเขี้ยวแก้ว) อยู่แล้ว อาตมาภาพได้นำเรื่องเสนอคณะกรรมการของ มูลนิธิสมเด็จหลวงพ่อทวด ว่าพอที่จะรับเป็นผู้ดำเนินการได้หรือไม่ เพราะลำพังวัดแล้วคงไม่ มีพลังพอที่จะทำได้ ทางมูลนิธิฯ ไม่ขัดข้องที่จะรับเป็นผู้ดำเนินการ จึงได้ประสานงานไปทาง คุณสยาม แสนขัติ และได้ดำเนินการติดต่อผู้เกี่ยวข้องและโฆษณาประชาสัมพันธ์มาโดย ตลอด

พระบรมสารีริกธาตุ ๓ ประเทศนี้ ท่านเจ้าประคุณสมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระ สังฆราชสกลมหาสังฆปริณายก ได้สร้างพระเจดีย์วิสาขบูชานุสรณ์สกลโลก ขึ้นเพื่อบรรจุพระ บรมสารีริกธาตุ และจะได้อัญเชิญมาประดิษฐานชั่วคราวที่วัดเขาตะเกียบด้วย

บัดนี้ความฝันเป็นขวามจริงแล้ว นับว่าเป็นบุญของวัด ของพระและพุทธศาสนิกชนทั้งหลาย ที่จะได้มีโอกาสถวายขวามขารวะสักการะประคุจพระองค์เสด็จมาโปรดพวกเรา จึงมความปิติปลาบ ปลื้มสุดที่จะพรรณนาได้

ต้องขอขอบใจ คุณจำลอง รุ่งเรื่อง, คุณสยาม แสนขัติ และคณะทำงานของมูลนิธิและทุก ๆ ท่านที่ได้มีส่วนร่วมในมหากุศลในครั้งนี้ ที่ได้ใหความสำขัญสมกับที่องค์การสหประชาชาติซึ่ง เป็นผู้แทนของชาวโลกได้ยกย่องพระองข์ท่านให้ปรากฏขจรไปทั่วโลก

ขอให้ทุกๆ ท่านที่มีส่วนในครั้งนี้ จงมีความสวัสดิ์พิพัฒนะมงคล เจริญพูนผลไปด้วยสิ่ง ที่ท่านปรารถนาจงทุกประการเทอญ

> พระครูพิพัฒน์วรกิตติ์ เจ้าอาวาสวัดเขาตะเกียบ

การอัญเชิญรอบโลกเกิดขึ้นในโอกาส องค์การสหประชาชาติ ประกาศวันวิสาขบูชา เป็น วันสำคัญสากลโลก ยกย่องพระมหากรุณาธิคุณ ของพระพุทธองค์ ต่อมวลมนุษย์ชาติให้ประจักษ์ ในโอกาสเดียวกันเปิดโอกาสแห่งชีวิต ที่ชาวพุทธ ทั่วโลกจักได้ยังประโยชน์ให้เกิดขึ้นแก่ตนเองในโลก ปัจจุบันและโลกหน้า น้อมสักการะบูชาองค์สมเด็จ พระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระองค์ผู้เป็นบรมครูแห่ง เหล่าเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย (สัตถา เทวะมะนุสสานัง พุทโธ)

พระเจดีย์วิสาขบูชานุสรณ์ฯ และพระบรมสารีริกธาตุ ๓ ประเทศ ได้อัญเชิญสู่ประเทศ ต่างๆ ซึ่งล้วนแต่มีความแตกต่างกันในด้านภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ภาษาและวัฒนธรรม หลากหลาย แต่เป็นที่น่าอัศจรรย์ยิ่งในทุก ๆ สถานที่ที่ได้อัญเชิญฯ ไปแล้วมีเหตุการณ์เกิดขึ้น โดยไม่แตกต่างกันได้แก่

๑.ความพร้อมเพรียง แห่งพุทธบริษัทสี่นานาชาติจำนวนมาก เกิดการคาดหมายเดิน ทางมาสักการะบูชาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

๒.พุทธบริษัทสี่นานาชาติ ได้สวดมนต์ เจริญสติ ตามข้อวัตรปฏิบัติที่ตนเองได้เรียนรู้ และปฏิบัติตาม อย่างสันติไม่มีความขัดแย้งใด ๆ

๓.พุทธบารมีนิมิต ปรากฏการณ์ธรรมชาติ ได้เกิดขึ้นนอกเหนือฤดูกาล

นายสยาม แสนขัติ ผู้ดูแลรักษาพระเจดีย์ฯ และพระบรมสารีริกธาตุ ๓ ประเทศ อัญเชิญรอบโลก (ฝ่ายฆราวาส)

ในกาลครั้งหนึ่ง ก่อนแต่จะปรินิพพานแห่งองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระองค์ ทรงมีรับสั่งกับพระอานนท์ว่า "มหาปรินิพพานสูตร ที่มนิกาย มหาวรรข"

"ดูก่อนอานนท์ บางที่พวกเธอจะพึ่งมีความคิดอย่างนี้ว่า ปาพจน์มีพระศาสดาล่วงแล้ว พระศาสดาของพวกเราไม่มี ข้อนี้พวกเธอไม่พึ่งเห็นอย่างนั้น ธรรมก็ดีวินัยก็ดี อันใดอันเราแสดง แล้ว ได้บัญญัติไว้แล้วแก่พวกเธอ ธรรมและวินัยอันนั้นจักเป็นศาสดาแห่งพวกเธอ โดยกาล ล่วงไปแห่งเรา"

พระครูปลัดสำรวจ กมโล วัดไทยนคร์เวย์ ประเทศนคร์เวย์

อนงค์วรรณ เทพสุทิน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุโขทัย รองประธานคณะกรรมาธิการ การศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม ประธานดำเนินงาน ฝ่ายฆราวาส การอัญเชิญพระเจดีย์ฯ และพระบรมสารีริกธาตุ จาก ๓ ประเทศอัญเชิญรอบโลก

กำหนดการอัญเชิญ

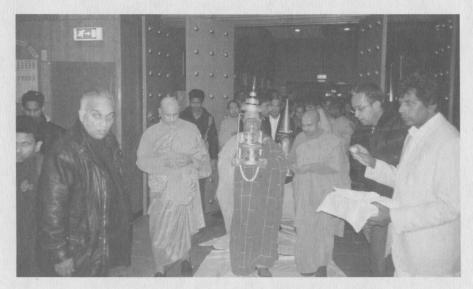
พระบรมสารีริกษาตุ ๓ ประเทศอัญเชิญรอบโลก สู่ภาคใต้ ประดิษฐานชั่วคราว ณ วัดเขาตะเกียบ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันช์ วันเสาร์ที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๕

- เวลา ๑๓.๕๐ น. พระเจดีย์วิสาขบูชานุสรณ์ฯ และพระบรมสารีริกธาตุ ๓ ประเทศ อัญเชิญรอบโลก จากสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมันสู่ประเทศไทย ถึงสนามบินดอนเมือง โดยสายการบินไทยเที่ยวบินที่ TG925
 - นายกล้า สมตระกูล อธิบดีกรมศาสนา ประธานการต้อนรับอัญเชิญ พระบรมสารีริกธาตุรอบโลก ประดิษฐานชั่วคราว ณ โต๊ะหมู่บูชา ห้องรับรองพิเศษ อาคารผู้โดยสารภายในประเทศ
 - พระราชาคณะ ๙ รูป เจริญชัยมงคลคาถา
 - พุทธศาสนิกชนร่วมสักการะบูชา (ระหว่างเวลา 14.00 15.45 น.)
- เวลา ๑๖.00 น. พระเทพปริยัติมุนี ประธานอำนวยการอัญเชิญฯ, คุณยุวดี บุญครอง รองประธานดำเนินงาน อัญเชิญพระบรมสารีริกธาตุรอบโลกสู่ภาคใต้ โดยเฮลิคอปเตอร์
- เวลา ๑๖.๔๕ น. พระปริยัติวราการ เจ้าคณะจังหวัดประจวบคีรีขันธ์,

 ส.ส.อนงค์วรรณ เทพสุทิน รองประธานคณะกรรมาธิการ การศาสนา
 ศิลปะและวัฒนธรรม ประธานดำเนินงานฝ่ายฆราวาส และประธาน
 ฝ่ายต้อนรับ รอรับเสด็จฯ ณ ลานก่อสร้างพระอุโบสถ วัดเขาตะเกียบ
 จ.ประจวบคีรีขันธ์

- เวลา ๑๖.๕๐ น. พระเจดีย์วิสาขบูชานุสรณ์ฯ และพระบรมสารีริกธาตุรอบโลก อัญเชิญถึง วัดเขาตะเกียบ อ.หัวหินจ.ประจวบคีรีขันธ์
 - ฯพณฯ พลากร สุวรรณรัฐ องคมนตรี ประธานพิธีฝ่ายฆราวาส อัญเชิญพระบรมสารีริกธาตุรอบโลกขึ้นสู่ (เสลี่ยง)
 - ขบวนเจ้าพนักงานพิธีอัญเชิญฯ สู่มณฑลพิธีประดิษฐานชั่วคราว ณ บริเวณ สถานที่สร้างหลวงพ่อทวดองค์ใหญ่
 - พระภิกษุสามเณรและพุทธศาสนิกชนตั้งขบวนรับเสด็จตลอดแนวถนน
- เวลา ๑๗.๑๕ น. สมเด็จพระมหารัชมังคลาจารย์ ประธานพิธีฝ่ายสงฆ์ อัญเชิญพระบรม สารีวิกธาตุรอบโลกจาก (เสลี่ยง) ประดิษฐานบนแท่นสักการะบูชา ณ มณฑลพิธี
 - พระสงฆ์ผู้ดูแลพระเจดีย์ฯ และพระบรมสารีริกธาตุอัญเชิญ รอบโลกดังกล่าว ประวัติความเป็นมา
 - ประธานดำเนินงานฝ่ายฆราวาสกล่าวรายงานต่อประธานในพิธี
 - เจ้าหน้าที่กล่าวนำใหว้พระ และสมาทานเบญจศีล
 - ประธานสงฆ์ให้ศีล
 - ประธานในพิธีอัญเชิญพระบรมสารีริกธาตุจากผอบทองคำ ประดิษฐานชั่วคราวเพื่อสักการะบูชา
 - พระราชาคณะ ๙ รูป เจริญชัยมงคลคาถา เจ้าหน้าที่ลั่งฆ้อง กลอง ระฆัง
 - ประธานพิธีกล่าวน้ำถวายสักการะ และถวายพานพุ่มทอง เงิน
 - ถวายจตุปัจจัยไทยธรรมแด่พระสงฆ์ในพิธี
 - พระสงฆ์ในพิธีอนุโมทนา
 - พุทธศาสนิกชนทั่วไปสักการะบูชา

พุทธบารมี

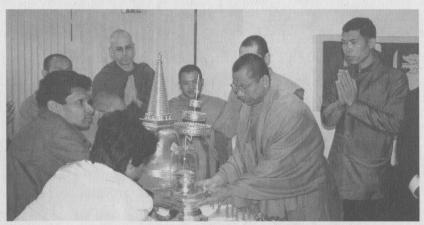

การบำเพ็ญสะสมซึ่งบุญญาบารมี ที่พระโพธิสัตว์ได้กระทำมาหลายภพชาติ ส่งผลให้ เจ้าชายสิทธัตถะประสูติพร้อมด้วยลักษณะแห่งมหาบุรุษ ได้ตรัสรู้ธรรมสั่งสอนเวไนยสัตว์ทั้ง หลายให้พ้นทุกข์บรรลุพระนิพพาน บุญบารมีที่พระพุทธองค์ได้ทรงกระทำมาแล้วนั้น เป็น ปัจจัยเกื้อหนุนนานาประการ ช่วยพระพุทธองค์ให้พ้นจากภัยอันตราย สิ่งกีดขวางต่าง ๆ นับ เป็นครั้งไม่ถ้วน เช่น พญามารผจญก่อนจะตรัสรู้ เป็นต้น

เมื่อพระพุทธเจ้าเสด็จสู่ปรินิพพาน ดอกมณฑาตกจากท้องฟ้า บูชาสักการะพระพุทธ สรีระ ยังให้เหล่าพระสาวกทั้งหลาย มีพระมหากัสสปะ เป็นต้น ได้ทราบการปรินิพพานของ พระพุทธองค์พากันเดินทางไปสักการะพระพุทธสรีระ ภายหลังต่อมา พระมหากัสสปะรวบ รวมพระอรหันต์ ๕๐๐ รูป ทำสังคายนาครั้งแรก อันเป็นเหตุสืบต่อพระพุทธศาสนาในประเทศ ต่าง ๆ สืบต่อถึงทุกวันนี้ แม้กาลปรินิพพานของพระพุทธองค์ล่วงเลยไปแล้ว ๒๐๐๐ กว่าปี ในปี พ.ศ. ๒๕๔๒ องค์การสหประชาชาติได้ประกาศยกย่องพระพุทธเจ้า ประกาศวันประสูติ ตรัสรู้ ปรินิพพานของพระพุทธองค์เป็นวันสำคัญสากลโลก อันเป็นเหตุนำมาซึ่งการสร้างพระเจดีย์ รำลึกและการอัญเชิญพระบรมสารีริกธาตุ ๓ ประเทศรอบโลก ข้ามทวีปใหญ่น้อยและห้วงน้ำ ทะเลมหาสมุทร เพื่ออนุเคราะห์มหาชน นำมาซึ่งความปิติยินดีสู่สังคมและประเทศนั้น ๆ โดย มิจำกัดขอบเขต

เดือนตุลาคม ปีพุทธศักราช ๒๕๔๕ พระเจดีย์ฯ และพระบรมสารีริกธาตุ ๓ ประเทศอัญเชิญ รอบโลกสู่สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี ขณะอัญเชิญพระบรมสารีริกธาตุออกให้มหาชนสักการ บูซา หิมะได้ตกลงมาอย่างต่อเนื่องตลอดทั้งวัน จนกระทั่งถึงเวลาปิดการสักการบูซา หิมะหยุด ตก การที่หิมะได้ตกลงมาตลอดวันเช่นนี้เป็นเหตุการณ์ที่ไม่เคยปรากฏมาก่อนในกรุงเบอร์ลิน เมืองหลวงแห่งเยอรมัน และเหตุการณ์ที่หิมะได้ตกนอกฤดูในเดือนตุลาคมเช่นนี้ ไม่เคยปรากฏ มีมาก่อนเช่นกัน โดยปรกติในยุโรป ฤดูหนาวจะเริ่มต้นเดือนพฤศจิกายน และเข็มนาฬิกา จะต้องหมุนย้อนกลับไปอีกหนึ่งชั่วโมง พระมหาพยอม สุทัสสะโน เจ้าอาวาสวัดพุทธวิหารกรุง เบอร์ลิน ประเทศเยอรมัน ได้กล่าวถึงนิมิตแห่งพุทธานุภาพ พร้อมนำพุทธศาสนิกชนทั้งหลาย สักการบูซาพระอัฏฐิหรือพระบรมสารีริกธาตุ และปฏิบัติธรรมเบื้องหน้าพระพุทธองค์ สำคัญ ยิ่งนัก ครั้งหนึ่งในการเกิดขึ้นภพนี้ได้มีโอกาสเข้าเฝ้าสักการบูซาพระพุทธองค์เสด็จเลียบโลก

ปูชา จะ ปูชนียานัง เอตัมมังขะละมุตตะมัง การบูชาบุคคลซึ่งควรแก่การบูชา เป็นมงคลอย่างยิ่ง

หมายเหตุ

บรรยากาศหิมะตกนอกฤดูตลอดวัน หากต้องการรู้รายละเอียดเพิ่มเติม สามารถ ติดต่อสอบถาม พระมหาพยอม สุทัสสะโน เจ้าอาวาสวัดพุทธวิหาร กรุงเบอร์ลิน ประเทศ เยอรมัน

โทร. + **49 - 30 - 40713580** (ได้ในเวลาของประเทศไทยประมาณ 18.00 น. ถึง 21.00 น) พระพุทธเจ้าเลียบโลก
พระบรมสารีริกธาตุ ๓ ประเทศ
และพระธาตุเจดีย์ฯ อัญเชิญรอบโลก
อัญเชิญจากเยอรมันสู่ไทย
ประดิษฐานชั่วคราว ณ วัดเขาตะเกียบ
อ.หัวหิน จ. ประจวบคีรีขันธ์
ระหว่างวันที่ ๑ - ๑๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

เจ้าชายสิทธัตถะประสูติ ในวันเพ็ญขึ้น ๑๕ ค่ำเดือน ๖ ณ สวนลุมพินี ประเทศเนปาล ปัจจุบัน หลังจากประสูติ พระองค์เสด็จพระราชดำเนินได้ ๗ ก้าว ทรงเปล่งพระวาจาแรกว่า

"อักโคหะมัสมิ โลกัสสะ เชฎโฐหะมัสมิ โลกัสสะ เสฎโฐหะมัสมิ อะยะมันติมา ชาติ นัต ถิทานิ ปะนัพภะโวติ"

เราเป็นผู้เลิศแห่งโลก เราเป็นผู้เจริญแห่งโลก เราเป็นผู้ประเสริฐการเกิดของเราครั้งนี้ เป็น ครั้งสุดท้าย

ในปีพุทธศักราช ๒๕๔๒ พระวาจาแรกที่เจ้าชายสิทธัตถะทรงเปล่ง เมื่อ ๒๖๒๒ ปีล่วง มาแล้ว ได้ปรากฏเกิดขึ้นเป็นความจริง ซึ่งตรงกับวันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๔๒ สมัชชา องค์การสหประชาชาติ ซึ่งมีสมาชิกทั่วโลกจำนวน ๑๖๘ ประเทศได้ประชุมและมีมติเป็น เอกฉันท์ ประกาศวันวิสาขบูชา วันคล้ายวันประสูติ ตรัสรู้ และปรินิพพาน ขององค์สมเด็จ พระสัมมาสัมพุทธเจ้า เป็นวันสำคัญสากลโลก ยกย่องพระพุทธศาสนาเป็นศาสนาเก่าแก่ที่สุด ศาสนาหนึ่ง คำสอนของพระพุทธองค์นำสันติสุข สู่สังคมโลกมาแล้วมากกว่า ๒,๐๐๐ ปี และ สู่โลกอนาคตโดยไม่จำกัดกาลเวลา คำประกาศขององค์การสหประชาชาติดังกล่าว นำมาซึ่ง ความปิติยินดีแก่ผู้ใฝ่สันติภาพและชาวพุทธทั่วโลกประมาณ ๓๕๐ ล้านคน

ด้วยมูลเหตุที่สมัชชาองค์การสหประชาชาติ ประกาศวันวิสาขบูชาเป็นวันสำคัญสากล โลก สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก ได้เสร็จเป็นองค์ ประธานเททองหล่อพระเจดีย์ ลักษณะคล้ายองค์พระปฐมเจดีย์ มีความสูง ๘๙ เซนติเมตร พร้อมทั้งประทานนามว่า "พระเจดีย์วิสาขบูชานุสรณ์ สกลโลกประกาศบวรบูชาวันวิสาขะ" โดยมีคณะทูตานุทูต เจ้าหน้าที่ประจำองค์การสหประชาชาติในประเทศไทย ตัวแทนภาครัฐ และองค์กรพุทธศาสนา ร่วมทั้งพุทธบริษัทจำนวนมาก ร่วมพิธี ณ พระอุโบสถวัดบวรนิเวศ วิหาร เมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๔๓ ซึ่งเป็นวันวิสาขบูชาวันสำคัญโลกวันแรกที่องค์การ สหประชาชาติได้ประกาศยกย่อง องค์ประมุขสงฆ์แห่งประเทศศรีลังกา พม่าและไทย ประทาน มอบพระบรมสารีริกธาตุบรรจุในองค์พระเจดีย์ฯ อัญเชิญไปยังประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก เพื่อน้อม รำลึกถึงพระพุทธองซ์เฉลิมฉลอง

คำประกาศยกย่องพระพุทธเจ้าขององค์การสหประชาชาติ และเปิดโอกาสให้ชาวพุทธ ทั่วโลกได้ชมสักการะพระบรมสารีริกธาตุ

จากหลักฐานพุทธประวัติ พระพุทธเจ้าเสด็จดับขันธ์ปรินิพพาน ณ เมืองกุสินารา ประเทศอินเดีย พระบรมสารีริกธาตุ (กระดูก) ของพระพุทธองค์ ได้ถูกแบ่งอัญเชิญไป ประดิษฐานไว้ในเมืองต่าง ๆ พระบรมสารีริกธาตุจำนวน ๗ องค์ ไม่แตกสลาย ได้แก่ กระดูก หน้าผาก ๑ พระเขี้ยวแก้ว ๔ กระดูกไหปลาร้า ๒ ส่วนที่เหลือนอกจากนี้แตกสลายเป็น ๓ ขนาด ขนาดใหญ่สุดมี ๕ ทะนาน ขนาดกลางมี ๖ ทะนาน ขนาดเล็ก ๕ ทะนาน มีสัณฐานลักษณะ ๓ ประการ ได้แก่ เมล็ดถั่วแตก เมล็ดข้าวสารหักและเมล็ดงา

การอัญเชิญพระบรมสารีริกธาตุรอบโลก ได้เกิดขึ้นตามพระวาจาแรก ที่เจ้าชายสิทธัต ถะทรงเปล่ง และพระพุทธวจนะก่อนจะเสด็จดับขันธ์ปรินิพพาน ชาวพุทธและผู้สนใจทั้งหลาย ในประเทศสหรัฐอเมริกา กลุ่มประเทศสแกนดิเนเวีย กลุ่มประเทศยุโรป และทวีปเอเชียบาง ประเทศ ที่ได้มีโอกาสชมสักการะพระบรมสารีริกธาตุอัญเชิญรอบโลก ต่างสาธุการยินดี ได้ พร้อมเพรียงกันต้อนรับการเสด็จของพระพุทธองค์ครั้งนี้อย่างล้นหลาม ในเดือนตุลาคม พ.ศ.๒๕๔๕ พระบรมสารีริกธาตุจะประดิษฐานชั่วคราว ณ วัดจีนฟูกวางซาง กรุงเบอร์ลิน สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีเปิดโอกาสให้ชาวพุทธเยอรมัน และชาวพุทธประเทศต่าง ๆ ได้ สักการะบูชา หลังจากนั้น จะอัญเชิญสู่ประเทศไทยเป็นวาระสุดท้าย กำหนดถึงวันเสาร์ที่ ๑๐ พฤศจิกายน โดยสายการบินไทย เที่ยวบินที่ T.G. 925 ประดิษฐานชั่วคราว ณ วัดเขาตะเกียบ อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์ ระหว่างวันที่ ๑-๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ และอัญเชิญสู่ประเทศ เนปาล และประเทศอื่น ๆ เป็นลำดับต่อไป เมื่อสิ้นสุดการอัญเชิญรอบโลกแล้ว จะอัญเชิญ ประดิษฐานถาวร ณ สำนักงานใหญ่องค์การสหประชาชาติ มหานครนิวยอร์ก สถานที่ประชุมโลก และประกาศยกย่องพระพุทธเจ้าดังกล่าว

การได้มีโอกาสกราบไหว้พระบรมสารีริกธาตุรอบโลกครั้งนี้ เปรียบดั่งการได้เข้าเฝ้า องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ตามตำนานพระพุทธเจ้าเลียบโลก หรือพระพุทธเจ้าโลก โปรดโลก ได้อุบัติเกิดขึ้นเป็นความจริง ในยุคสมัยปัจจุบัน ท่ามกลางความร้อนรนของโลก ซึ่ง ต้องการพระมหากรุณาธิคุณและพระพุทธบารมี วาระโอกาสดังกล่าวสำคัญยิ่งมีความหมาย สำหรับชีวิตของมนุษย์ อันมีช่วงอายุขัยจำกัด เป็นมหากุศลอันยิ่งใหญ่พุทธศาสนิกชนทุกท่าน ทุกวัย ทุกเพศ ควรถึงพร้อมด้วยความไม่ประมาทเถิด

"ตถาคตมีพระชนมายุน้อย ประกาศพระศาสนาอยู่ได้ไม่นาน ก็จะ ปรินิพพาน พระศาสนายังไม่แผ่ไพศาลไปยังนานาประเทศ เมื่อ ตถาคตปรินิพพานและทำการถวายพระเพลิงแล้วพระบรมสารีริกธาตุ จะแตกเป็น ๓ สัณฐาน เพื่อว่ามหาชนในนานาประเทศ จะได้อัญเชิญไป นมัสการทำการสักการะ เข้าถึงมหากุศล อำนวยผลให้บังเกิดในสุคติภพต่อ ไป"

พระพุทธวจนะก่อนจะเสด็จดับขันธ์ปรินิพพาน มหาปรินิพพานสูตร

พระอาภิสวาจา และโลกยกย่องพระพุทธเจ้า พระสิทธัตลกุมาร

ลำดับนั้น ท้าวจตุโลกบาลทั้ง ๔ พระองค์ ก็ทรงรับพระราชกุมารไปจากพระหัตถ์ท้าว มหาพรหม โดยรองรับพระองค์ด้วยอชินจัมมาชาติ อันมีสุขส้มผัส ซึ่งสมมติว่าเป็นมงคลในโลก ต่อนั้น นางนมทั้งหลาย จึงรองรับพระองค์ด้วยผ้าทุกุลพัสตร์จากพระหัตถ์ท้าวจตุโลกบาล และ ขณะนั้นพระราชกุมาร ก็เสด็จอุฎฐาการลงจากมือนางนมทั้งหลาย เสด็จลงเหยียบยืนยังพื้นภู มิภาข ด้วยพระบาททั้งสองเสมอเป็นอันดี ท้ามหาพรหมก็ทรงเปรมปรีดิ์ ทรงทิพย์เศวตฉัตรกาง กัน กันละอองมิให้มาถูกต้องพระยุคลบาท ท้าวสุยามเทวราช ทรงซึ่งทิพย์วาลวิชนีอันวิจิตร เทพบุตรที่มีมหิทธิฤทธิ์องค์หนึ่ง ถือพระขรรค์อันขจิตด้วยแก้ว ๗ ประการ เทพบุตรองค์หนึ่ง ยืนประดิษฐานถือฉลองพระบาทชาตรูปมัยทั้งคู่เทวบุตรองข์หนึ่งยืนเชิดชูทิพยมหามงกุฎ ล้วน เป็นเกียรติแก่พระกุมาร ซึ่งเพียบพร้อมด้วยเครื่องเบญจราชกกุธภัณฑ์ทั้ง ๕ ปรากฏแก่ นัยน์ตาของมวลมนุษย์ แต่เทพยดาทั้งหลายที่ถือนั้นมิได้เป็นปรากฏ

ครั้นพระกุมารทอดพระเนตรไปยังปราจีนทิศ เห็นเทพดามนุษย์เป็นอันมากมาสโมสร สันนิบาตในลานอันเดียวกัน และเทพยดาทั้งปวงทำสักการบูชาด้วยบุบผาชาติต่าง ๆ ตั้งไว้ บนเศียรเกล้า แล้วกล่าวว่า ข้าแต่พระกุมารพระองค์เป็นผู้ประเสริฐสุด จะหาบุคคลในโลกนี้ เสมอด้วยพระองค์มิได้มี ครั้นแล้วพระกุมารเจ้าก็บ่ายพระพักตร์ไปทางอุตรทิศเสด็จย่างพระ บาทไปบนพื้นแผ่นทอง อันท้าวจตุโลกบาลถือรองรับไว้ได้ ๗ ก้าวแล้วทรงหยุดประทับยืน บนทิพยปทุมบุบผาชาติ อันมีกลีบได้ ๑๐๐ กลีบ ทรงเปล่งพระสุรเสียงอันไพเราะดุจเสียงท้าว มหาพรหม ดำรัสอาสภิวาจาด้วยพระคาถาว่า

อกโคหมสมมิ โลกสส อยมนติมา เมชาติ เชฏโฐ เสฏโฐหมสมิ นตถิทานิ ปุนพภโว ๆ

ความว่า ในโลกนี้เราเป็นยอด เป็นผู้เจริญที่สุด เป็นผู้ประเสริฐที่สุด การเกิดของเรานี้ เป็นครั้งสุดท้าย ภพใหม่ต่อไปไม่มี

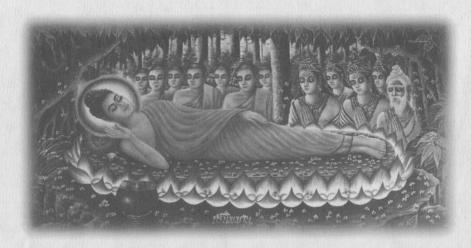
พระบรมสารีริกธาตุ

ครั้นพระมหากัสสปะ กับพระสงฆ์บริวาร ๕๐๐ และมหาชนทั้งหลายกราบนมัสการพระบรม ยุคลบาทโดยขวรแล้ว พระบาททั้งสองก็ถอยถดหดหายจากหัตถ์พระมหากัสสปะ นิวัตนาการ คืนเข้าพระหีบดังเก่า ทุกสิ่งทุกอย่างได้ตั้งอยู่เป็นปกติ มิได้ขยับเขยื้อนเคลื่อนไหวจากที่แต่ ประการใด เป็นมหัศจรรย์อันยิ่งใหญ่อีกวาระหนึ่ง ขณะนั้นเสียงโศกาปริเทวนาการของมวล เทพยดาและมนุษย์ ซึ่งได้หยุดสร่างสะอื้นแล้วแต่ต้นวันก็ได้พลันดังสนั่นขึ้นอีก เสมอด้วยวัน เสด็จดับขันธปรินิพพาน

ขณะนั้นเตโชธาตุก็บันดาลติดพระจิตกาธานขึ้นเองด้วยอานุภาพเทพยดา เพลิงได้ลุก พวยพุ่งโชตนาเผาพระพุทธสรีระศพ พร้อมคู่ผ้า ๕๐๐ ชั้น กับหีบทองและจิตกาธานหมดสิ้น ยังมีสิ่งซึ่งเพลิงมิได้เผาให้ย่อยยับไปด้วยอานุภาพพุทธอธิฐาน ดังนี้ :-

- ๑. ผ้าห่อหุ้มพระพุทธสรีระชั้นใน ๑ ฝืน
- ๒. ผ้าหุ้มภายนอก ผ้าห่อหุ้มพระพุทธสรีระ ๑ ผืน กับทั้ง
- ๓. พระเขี้ยวแก้วทั้ง ๔
- ๔. พระรากขวัญทั้ง ๒
- &. พระอุณหิส ๑ รวมพระบรมธาตุ ๗ องซ์นี้ ยังคงปกติอยู่ดี มิได้แตกกระจัดกระจาย และพระบรมสรีรธาตุทั้งหลาย นอกนั้นแตกฉานกระจัดกระจายทั้งสิ้น มีสัณฐานต่างกันเป็น ๓ ขนาด คือ :-
 - ๑. ขนาดโต มีประมาณเท่าเมล็ดถั่วแตก
 - ๒. ขนาดกลาง มีประมาณเท่าเมล็ดข้าวสารหัก
 - ๓. ขนาดเล็ก มีประมาณเท่าเมล็ดพันธุ์ผักกาด

ยาวไม่แตกทำลายคงอยู่เป็นแท่ง แต่พระบรมศาสดาทั้งหลายทรงดำริว่า "ตถาคตจะมีชนมายุ น้อย ประกาศพระศาสนาอยู่ไม่นาน ก็จะปรินิพพาน พระศาสนาจะไม่แผ่ไพศาลไปนานา ประเทศ เหตุดังนี้จึงขออธิษฐานว่า เมื่อตถาคตปรินิพพานเสร็จการถวายพระเพลิงแล้ว พระธาตุ ทั้งหลายจงแตกกระจายออกเป็น ๓ สัณฐาน มหาชนจะได้เชิญไปนมัสการ ทำสักการบูชาใน นานาประเทศที่อยู่ของตน ๆ จะเป็นทางให้เข้าถึงกุศลอันอำนวยผลให้บังเกิดให้สุคติภพต่อไป"

ครั้นเสร็จการถวายพระเพลิงแล้ว ท่ออุทกธารแห่งน้ำทิพย์ก็ตกลงจากอากาศดับเพลิง ให้อันตรธาน มัลลกษัตริย์ทั้งหลาย ก็มีความชื่นบานได้อัญเชิญมาซึ่งถาดทองอันเต็มไปด้วย สุคนธวารี มาโสรจสรงลงที่พระจิตกาธานแล้วก็เก็บพระบรมสารีริกธาตุทั้งหลายใส่ไว้ในพระ หีบทองน้อย กับให้ตกแต่งซึ่งพระราชสัณฐาคารในท่ามกลางพระนครให้งามวิจิตรตระการ ด้วยสรรพาภรณ์ ควรเป็นที่สถิตประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุที่คารวะอันสูงแล้วให้อัญเชิญ พระหีบทองพระบรมสารีริกธาตุขึ้นเหนือคชาธารช้างพระที่นั่งอันตกแต่งด้วยเครื่องอลังการอัน มีเกียรติสูง ทำการสักการบูชาด้วยธูปเทียนสุคนธมาลาบุปผชาติ แล้วแห่เข้าสู่ภายในพระ นครอัญเชิญขึ้นประดิษฐาน ณ เบื้องบนรัตนบัลลังก์ ภายใต้เศวตฉัตร ณ พระโรงราชสัณฐาน คารนั้น

มัลลกษัตริย์ทั้งหลายพากันกริ่งเกรงว่า อรินทรราชทั้งหลายจักยกแสนยากรมาช่วงชิง พระบรมสารีริกธาตุ จึงให้จัดตั้งจาตุรงคเสนาโยธาหาญพร้อมสรรพด้วยศัสตราวุธ ป้องกัน รักษาพระบรมสารีริกธาตุ ทั้งภายในและภายนอกพระนครอย่างมั่นขง แล้วให้จัดการสมโภช บูชาพระบรมสารีริกธาตุด้วยเครื่องดุริยางค์ดนตรี ฟ้อนรำ ขับร้อง ทั้งกีฬานักษัตรนานา ประการเป็นมโหฬารยิ่งนักตลอดการถึง ๗ วัน

ครั้งนั้น พระเจ้าอชาตสัตตุราช ผู้ครองนครราชคฤห์ พระเจ้าลิจฉวี แห่งพระนครไพศา ลี พระเจ้ามหานาม แห่งกบิลพัสดุ์นคร พระสูลิยราช แห่งเมืองอัลลกัปปนคร พระเจ้าโกลิยราช แห่งเมืองรามคาม พระเจ้ามัลลราช แห่งเมืองปาวานคร และมหาพราหมณ์ ผู้ครองเมืองเวฏฐ ที่ปกนคร รวม ๗ นครด้วยกัน ล้วนมีความเลื่อมใสและความเคารพนับถือมั่นในพระพุทธ ศาสนา ครั้นได้ทราบข่าวปรินิพพานของพระบรมศาสดา มีความเศร้าโศกอาลัยอาวรณ์ในพระ ผู้มีพระภาคเจ้าเป็นอันมาก จึงได้แต่งราชทูตส่งไปขอแบ่งพระบรมสารีริกธาตุ ณ เมืองกุสินารา นคร เพื่อจะได้สร้างพระสถูปบรรจุไว้ที่สักการะบูชาเป็นสิริมงคลแก่พระนขรของพระองค์สืบ ไป

ครั้นส่งราชทูตไปแล้วก็ยังเกรงไปว่า กษัตริย์มัลลราช แห่งกุสินารานั้น จะขัดขืนไม่ยอม ดังปรารถนา จึงให้จัดโยธาแสนยากรเป็นกองทัพ พร้อมด้วยจาตุรงคโยธาเสนาหาญครบถ้วน ด้วยศัสตราวุธเต็มกระบวนศึก เดินทัพติดตามราชทูตไป ด้วยทรงตั้งพระทัยว่า หากกษัตริย์ มัลลราช แห่งนครกุสินาราขัดขืนไม่ยอมให้ด้วยไมตรี ก็จะยกพลเข้าโหมหักบีบบังคับ เอาพระ บรมธาตุด้วยกำลังทหาร

เมื่อกษัตริย์ทั้งหลาย มีพระเจ้าอชาตสัตตุราช เป็นอาทิ ต่างยกจาตุรงคเสนาโยธาหาญ มาถึงชานเมืองกุสินารา โดยลำดับ ครั้งทราบข่าวจากราชทูตว่า มัลลกษัตริย์แห่งกุสินารา ไม่ ยอมให้พระบรมสารีริกธาตุของพระบรมศาสดาดังประสงค์ ก็ไม่พอพระทัยต่างก็ยกทัพเข้า ประชิดกำแพงพระนครจัดตั้งพลับพลาและตั้งค่ายเรียงรายพระนครกุสินารา รวม ๗ ทัพด้วย กัน แล้วให้ทหารร้องประกาศเข้าไปในเมืองว่า ให้มัลลกษัตริย์เร่งปันส่วนพระบรมสารีริกธาตุ ให้โดยดี แม้มิให้ก็จงออกมาชิงชัยยุทธนาการกัน

ฝ่ายมัลลกษัตริย์ในเมืองกุสินารานั้น เห็นกองทัพยกมาผิดรูปการณ์เป็นไมตรีเช่นนั้น ก็ตกใจ สั่งให้ทหารประจำที่รักษาหน้าที่เชิงเทินปราการรอบพระนครให้มั่นคง เมื่อได้ยินทหาร ร้องประกาศเข้ามาดังนี้ก็ให้ทหารบนเชิงเทินร้องตอบไปว่า "พระผู้มีพระภาคเจ้าเสด็จ ปรินิพพานในพระนครของเรา ความจริง เราก็มิได้ไปทูลอัญเชิญให้เสด็จ และเราก็มิได้ส่งข่าว สารไปเชิญทูลเสด็จ พระองค์เสด็จมาเองแล้วส่งพระอานนท์พุทธอุปัฏฐากให้มาบอกให้เราไปสู่ สำนักพระองค์ แม้เพียงดวงแก้วอันมีค่าเกิดในเขตแคว้นแดนเมืองของท่าน ท่านก็มิได้ให้แก่เรา ก็แล้วแก้วอันใดเล่าจะประเสริฐเสมอด้วยแก้ว คือ พระพุทธรัตนะ และก็เมื่อเราได้ซึ่งปฐมอุดมรัตนะเช่นนี้แล้ว ที่จะให้แก่ท่านทั้งปวงอย่างพึงหวังเลย ใช่ว่าจะดื่มน้ำนมมารดา และเป็นบุรุษ แต่เฉพาะท่านทั้งหลาย ก็หาไม่แม้เราก็ดื่มน้ำนมมารดาเป็นบุรุษเหมือนกันจะขยาดเกรงกลัวท่าน เมื่อไรมี"กษัตริย์ทั้งสองฝ่ายต่างทำอหังการแก่กันและกัน ด้วยขัตติยมานะคุกคามท้าท้ายด้วย ถ้อยคำมีประการต่างๆ ใกล้จะทำสงครามสัมประหารซึ่งกันและกันอยู่แล้ว

ในกาลนั้น โทณพราหมณ์ ผู้เป็นบัณฑิต เป็นทิศาปาโมกข์อาจารย์สอนไตรเพทแก่ กษัตริย์ทั้งหลาย พิจารณาเห็นเหตุอันพึงจะมี ในสิ่งซึ่งมิใช่เหตุอันควรสัมประหารซึ่งกันและกัน จึงดำริว่า เราควรจะระงับเสียซึ่งการวิวาทของกษัตริย์ทั้งปวง และชี้ให้เห็นประโยชน์แห่งความ สามัคคีเถิด ครั้นโทณพราหมณ์ดำริเช่นนั้นแล้ว จึงขึ้นยืนอยู่บนที่สูง ปรากฏร่างแก่กษัตริย์ทั้ง หลายพร้อมกับกล่าววาจาห้ามว่า "ข้าแต่ท่านทั้งหลาย ขอทุกท่านจงสงบใจฟังคำของข้าพเจ้า ซึ่งเป็นคำที่ท่านทั้งหลายจะต้องปฏิบัติตามโดยส่วนเดียวเถิด"

ครั้นโทณพราหมณ์ เห็นกษัตริย์ทั้งหลายตั้งใจสดับฟังถ้อยคำของตน เช่นนี้แล้ว จึง กล่าวต่อไปว่า "ข้าแต่ท่านผู้จอมแห่งประชาราษฎร์ทั้งหลายแท้จริงทุก ๆ ท่าน ก็มิใช่สักการะ เการพบูชา พระผู้มีพระภาคเจ้า โดยฐานที่พระองค์เป็นกษัตริย์ที่สูงโดยชาติและโคตร หรือสูง โดยเกียรติ ยศ ศักดิ์ และทรัพย์สมบัติแต่ประการใดเลย ปรากฏว่า เราทั้งหลายสักการะเคารพ บูชา พระผู้มีพระภาคเจ้าโดยธรรม ด้วยความเชื่อถือในธรรมที่พระองค์ทรงประทานไว้ทั่วกัน

ก็ธรรมทั้งหลายที่พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงประทานไว้นั้น พระองค์ทรงสรรเสริญขันติ ความอดทน อหิงสาความไม่เบียดเบียนและสามัคคี ความพร้อมเพรียงกัน อันเป็นธรรมทรงคุณค่าอัน สูงควรที่คนทั้งหลายจะพึงปฏิบัติทั่วกัน เมื่อเป็นดังนั้นแล้วเหตุอันใดเล่า เราควรจะพึงวิวาทกัน ข้อนั้น ไม่เป็นการสมควรเลย

เพราะฉะนั้น ขอท่านทั้งหลาย จงสามักคีปรองดองกันเถิด ขอทุกท่านจงมีส่วนได้พระ บรมสารีริกธาตุ ของพระผู้มีพระภาคเจ้าอัญเชิญไปสักการะจงทั่วกันเถิด ขอพระบรมสารีริกธาตุ ที่เคารพบูชาอันสูง จงแพร่หลายออกไปยังพระนครต่าง ๆ เพื่อเป็นสักการะ เคารพ บูชา ของมหาชนทั้งปวงเถิด"

เมื่อกษัตริย์ทั้งปวง ได้สดับคำของโทณพราหมณ์อันซอบด้วยธรรมอันสอดคล้องต้อง กันกับรัฐประศาสในบายเช่นนั้น ก็ได้สติ ดำริเห็นสอดคล้องต้องตามขำของโทณพราหมณ์ เลื่อมใสในถ้อยคำนั้นแล้วพร้อมกันตรัสว่า "ชอบแล้ว ท่านอาจารย์ ขอท่านอาจารย์จงแบ่งปันพระ บรมสารีริกธาตุออกเป็นส่วน ๆ ให้เป็นส่วน ๆ ให้เป็นของควรแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายจะถึงอัญเชิญ ไปสักการบูชาตามปรารถนาเถิด"

เมื่อโทณพราหมณ์ได้สดับคำยินยอมพร้อมเพรียงของกษัตริย์ทั้งปวง เช่นนั้น ก็ให้เปิด ประตูเมืองกุสินารา อัญเชิญกษัตริย์ทั้งปวงเข้ามาในภายในแล้ว ให้อัญเชิญไปประชุมพร้อม กันยังพระโรงราชสัณฐาคารที่ประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุ แล้วให้เปิดพระหีบทองน้อย ที่ บรรจุพระบรมสารีริกธาตุให้กษัตริย์ทั้งปวงพร้อมกันถวายอภิวาทสมตามมในรถ ขณะนั้น พระบรมสารีริกธาตุ อันทรงพรรณพิลาศงามโอภาสด้วยรัศมี ซึ่งปรากฏอยู่ ในพระหีบทอง เฉพาะพระพักตร์ ได้เตือนพระทัยกษัตริย์ทั้งปวงให้ระลึกถึงพระมหา กรุณาธิคุณของพระผู้มีพระภาคกษัตริย์ทั้งปวงจึงได้ทรงกันแสงประเทวนาการต่าง ๆ ครั้งนั้น โทณพราหมณ์เห็นกษัตริย์ทั้งหลายมัวแต่โศกศัลย์รันทดอยู่เช่นนั้น จึงหยิบพระทักษิณทาฐธาตุ คือพระเขี้ยวแก้วข้างขวา เบื้องบนขึ้นช่อนไว้ในมวยผม แล้วจัดการตักตวงพระบรมสารีริกธาตุ ด้วยทะนานทอง ถวายกษัตริย์ทั้ง ๔ พระนคร ซึ่งประทับอยู่ ณ ที่นั้น ได้พระนครละ ๒ ทะนาน เท่า ๆ กันพอดี รวมพระบรมสารีริกธาตุเป็น ๑๖ ทะนานด้วยกัน

ภายหลังกษัตริย์ในเมืองโมรีนคร ได้ทราบข่าวพระผู้มีพระภาคเสด็จปรินิพพาน จึงส่ง ราชทูตให้มาทูลขอพระบรมสารีริกธาตุ ณ เมืองกุสินารานคร ทั้งยกพลพยุหเสนาตามมาภาย หลัง กษัตริย์กุสินาราจึงแจ้งว่า พระบรมสารีริกธาตุนั้น กษัตริย์ทั้งแปดพระนครได้ไปประชุม แบ่งปันกันหมดสิ้นแล้วยังอยู่แต่พระอังคาร ขอให้อัญเชิญพระอังคารไปทำการสักการบูชาเถิด กษัตริย์โมรีนคร ก็อัญเชิญพระอังคารไปทำลักการบูชายังพระนครของตน

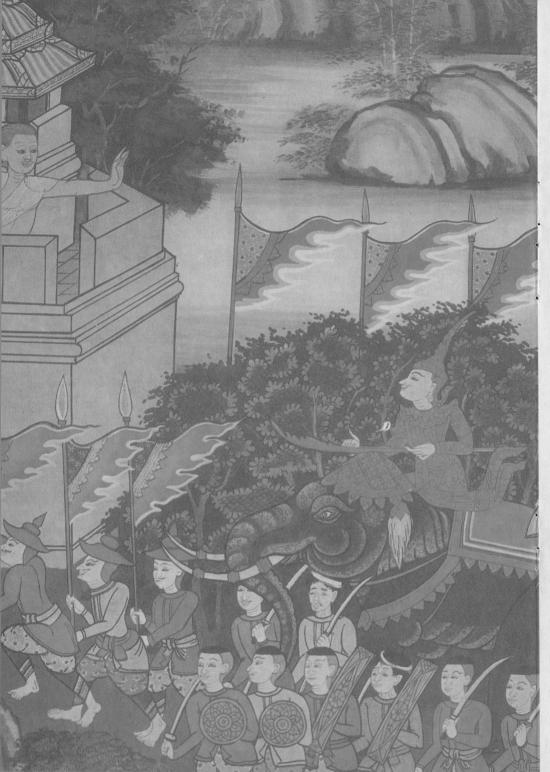

ท้าวสักกะ อัญเชิญพระทักษิณทาฐธาตุไปเทวโลก

ขณะที่โทณพราหมณ์กำลังตักตวงพระบรมธาตุ ถวายกษัตริย์ทั้งหลายอยู่นั้น ท้าวสก อมรินทราธิราช ทราบด้วยทิพยจักษุว่าโทณพราหมณ์ลอบหยิบเอาพระทักษิณทาฐธาตุซ่อน ไว้ในมวยผม จึงทรงดำริว่า "กำลังโทณพราหมณ์ ไม่สามารถจะทำที่สักการะบูชาเชิดชูพระ บรมธาตุนั้นให้สมแก่พระเกียรติอันสูงได้ สมควรจะเอาไปประดิษฐานไว้ยังเทวโลก ให้เทวดา และพรหมทั้งหลายสักการบูชาเถิด" ครั้นดำริแล้วก็แฝงพระกายลงมาหยิบเอาพระทักษิณ ทาฐธาตุเชิญลงสู่พระโกษทองน้อย ยกขึ้นทูลพระเศียรเกล้าอัญเชิญไปบรรจุไว้ที่พระจุฬามณี เจดีย์ ณ สุราลัยเทวสถาน

ฝ่ายโทณพราหมณ์ ครั้นแบ่งปันพระบรมสารีริกธาตุ ถวายกษัตริย์ทั้งปวงเสร็จแล้ว ก็ยกมือขึ้นค้นหาพระทักษิณทาฐธาตุบนมวยผมไม่พบก็เสียใจเป็นอันมาก ครั้นจะไต่ถามหา ตัวคนเอาไป ว่าผู้ใดมาลอบเอาพระทักษิณทาฐธาตุบนมวยผมไป ก็ไม่กล้าออกปาก ด้วย ละอายแก่ใจ เกรงว่ากษัตริย์ทั้งหลายจะยกโทษ ทำให้เสื่อมเสียเกียรติของตน จึงสงบใจไว้ ไม่ แสดงอาการอันใดออกมา แต่แล้วก็ดำริสืบต่อไปว่าทะนานทองใบนี้ ก็มีส่วนนับเนื่องในพระ บรมสารีริกธาตุเป็นของวิเศษควรแกการสักการบูชาอยู่ ควรที่อาตมาจะนำไปสร้างพระเจดีย์ บรรจุไว้เป็นที่สักการบูชาเถิด

ครั้นตกลงใจเช่นนั้นแล้ว จึงกล่าวแก่กษัตริย์ทั้งปวงว่า "ข้าแต่บพิตรทั้งหลาย ข้าพเจ้า ขอประทานทะนานทองตวงพระบรมธาตุใบนี้เพื่อจะอัญเชิญไปสร้างพระสถูปเจดีย์บรรจุไว้ เป็นที่สักการบูชา กษัตริย์ทั้งหลายก็พร้อมใจกันยินยอมพระราชทานแก่โทณพราหมณ์ เพื่อไป สร้างพระตุมพเจดีย์บรรจุตามปรารถนา"

พระสถูปเจดีย์สถาน

ในสมัยนั้น บรรดากษัตริย์ทั้ง หลาย เมื่อได้รับส่วนแบ่งพระบรม สารีริกธาตุแล้ว ต่างองค์ต่างก็จัด ขบวนอันมโหฬาร อัญเชิญพระบรม สารีริกธาตุไปยังพระนครของตนด้วย เกียรติยศอันสูง แล้วให้ก่อพระสถูป เจดีย์ขึ้นบรรจุพระบรมสารีริกธาตุไว้ เป็นที่สักการบูชาของมหาชน จึง ปรากฏว่ามีพระสถูปเจดีย์ที่บรรจุพระ บรมสารีริกธาตุ ดังนี้:-

พระธาตุเจดีย์
พระธาตุเจดีย์
พระธาตุเจดีย์
พระธาตุเจดีย์
พระธาตุเจดีย์
พระธาตุเจดีย์
พระธาตุเจดีย์

๑. พระธาตุเจดีย์

๘. พระธาตุเจดีย์

๙. พระอังคารเจดีย์

๑๐.พระตุมพเจดีย์

ที่เมืองราชคฤห์
ที่เมืองไพศาลี
ที่เมืองกบิลพัสดุ์
ที่เมืองอัลลกัปปนคร
ที่เมืองเวฎฐทีปกนคร
ที่เมืองปาวานคร
ที่เมืองปาวานคร
ที่เมืองกุสินารานคร
ที่เมืองกุสินารานคร

๔. พระเขี้ยวแก้วเบื้องต่ำซ้าย ไปประดิษฐานอยู่ในนาคพิภพ

๕. พระรากขวัญเบื้องซ้าย กับพระอุณหิส ขึ้นไปประดิษฐานอยู่ในทุสสเจดีย์ ณ พรหม
 โลก

ส่วนพระทนต์ทั้ง ๓๖ และพระเกศา พระโลมา กับทั้งพระนขาทั้ง ๒๐ นั้น เทพยดา อัญเชิญไปองค์ละองค์ สู่จักรวาฬต่าง ๆ

อนึ่ง พระบริขารพุทธบริโภคทั้งหลายนั้น ก็ได้รับเชิญไปบรรจุไว้ในสถูปตามนครต่าง ๆ ดังนี้ :-

๑. พระกายพันธ์

๒.พระอุทกสาฏก

๓. พระจัมมขันธ์

สถิตอยู่ที่เมืองปาฏลีบุตร สถิตอยู่ที่เมืองปัญจาลราฐ สถิตอยู่ที่เมืองโกสลาราฐ

๔. ไม้สีพัน

๕. พระธมกรก

มีดกับกล่องเข็ม

๗. ฉลองพระบาทและถลกบาตร

๘. เครื่องลาด

๙. ไตรจีวร

๑๐.บาตร

๑๑.นิสีทนะสันถัต

สถิตอยู่ที่เมืองมิถิลา สถิตอยู่ที่เมืองวิเทหราฐ สถิตอยู่ที่เมืองอินทปัตถ์

สถิตอยู่ที่เมืองอุสิรพราหมณคาม

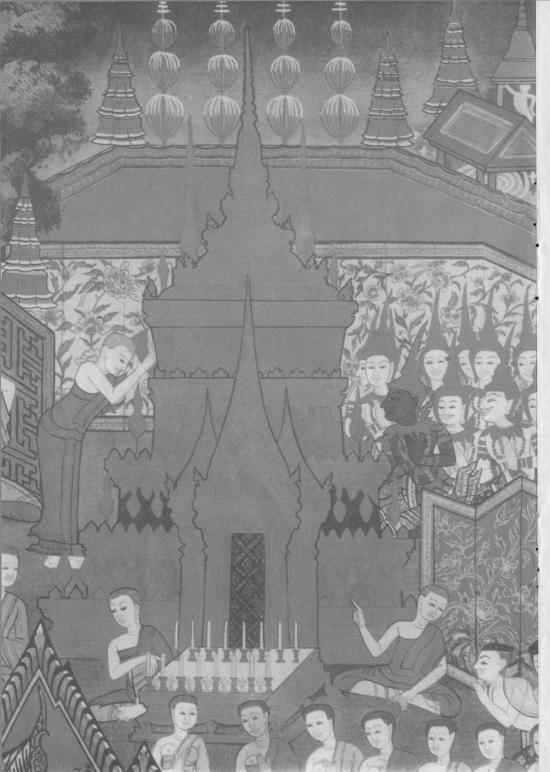
สถิตอยู่ที่เมืองมกุฎนคร สถิตอยู่ที่เมืองภัททราฐ

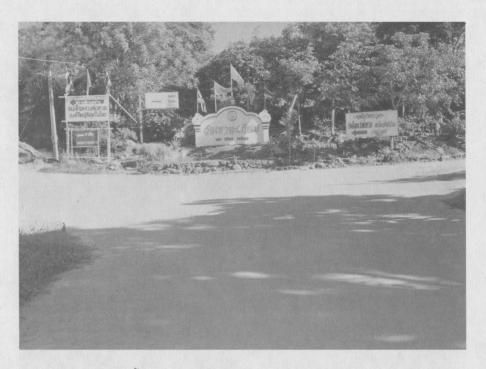
เดิมสถิตอยู่ที่เมืองปาฏลีบุตร ภายหลังไปอยู่เมือง

ลังกาทวีป

สถิตอยู่ที่เมืองกุรุราฐ

พระสังคีติกาจารย์ได้พรรณนาประมวลพระสถูปเจดีย์ ที่ประดิษฐานพระบรม สารีริกธาตุ และพระบริขารพุทธบริโภคไว้ด้วยประการฉะนี้

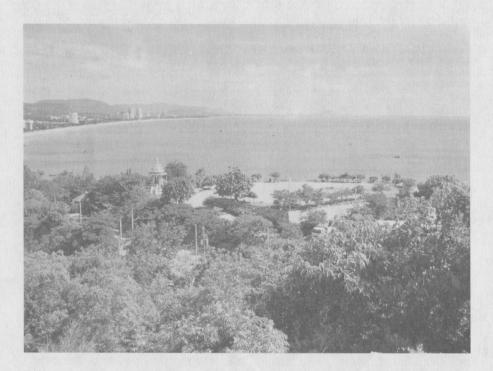

วัดเขาตะเกียบตั้งอยู่บริเวณบ้านเขาตะเกียบ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สภาพบริเวณวัดเป็นภูเขาติดทะเลใกล้เคียง กับชายหาดหัวหิน มีทัศนียภาพสวยงาม มีสภาพ ก่อสร้างเป็นวัดก่อนปี พ.ศ. ๒๔๗๕ และเคยมีหลักฐานปรากฏชัดเจนว่า สมเด็จพระนางเจ้า รำไพพรรณี ได้ทรงเคยเสด็จพระราชดำเนินมาเยี่ยมวัดเมื่อปี ๒๔๗๗ และในปี ๒๕๐๕ ภายหลัง จากหลวงพ่อสุดซึ่งได้ปกครองดูแลวัดได้มรณภาพลง หลวงพ่อสายได้มาปกครองดูแลวัดแทน ประมาณ ๓ - ๔ปี และได้ย้ายไปอยู่วัดอื่น โดยไม่มีพระภิกษุรูปใดดูแลต่อจึงทำให้วัดเขาตะเกียบ อยู่ในสภาพวัดร้าง

ปัจจุบันพระวีรศักดิ์ซึ่งเข้าจำพรรษาที่วัดเขาตะเกียบ ตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๒๘ ได้บูรณะ ปฏิสังขรณ์พัฒนาวัดให้วัดร้างกลับมีสภาพเป็นวัดมีพระสงฆ์มาจนถึงปัจจุบัน ได้พัฒนาวัดให้ เจริญรุ่งเรื่องมาโดยลำดับและได้รับการแต่งตั้งเป็นเจ้าอาวาส ได้รับพระราชทานสมณศักดิ์ เป็น พระครูพิพัฒน์วรกิตติ์ จากการพัฒนาวัดให้เจริญรุ่งเรื่องมาโดยลำดับ การก่อสร้างศาสน สถานเพื่อให้พระภิกษุปฏิบัติศาสนกิจ และประชาชนพุทธศาสนิกชนได้ร่วมพิธีกรรมตามประเพณี ต่างๆ นั้น ยังขาดศาสนสถานที่สำคัญคือพระอุโบสถของวัด ซึ่งวัดได้มีโครงการจัดสร้างและได้จัด หาสถานที่ไว้เรียบร้อยแล้ว

ประวัติวัดเขาตะเกียบ

พ.ศ.2400 โดยประมาณ วัดเขาตะเกียบสร้างมาเก่าแก่มากมีพระพุทธรูปชื่อหลวงพ่อ
เขาตะเกียบ อยู่ในถ้ำเขาตะเกียบเป็นของเก่าแก่ โดยมีก่อนอาจารย์สุดมา
อยู่เขาตะเกียบ ขึ้นบันไดปูนไปประมาณ 20 ขั้น ด้านซ้ายมือมีถ้ำประดิษ
ฐานหลวงพ่อเขาตะเกียบอยู่ในนั้น เก่าแก่มาก อาจารย์สุดเล่าว่าเป็นพระ
เก่าแก่มาก

พ.ศ.2480 พระอาจารย์สุด โฆษกบัณฑิต มาอยู่ช่วยสร้างวัดเขาตะเกียบต่อจากรุ่น ก่อน ๆ ที่ทำไว้

พ.ศ.2490 ในหลวงทรงรับอาจารย์นำไปรักษาตัวที่กรุงเทพฯ

พ.ศ.2498 สร้างศาลาพิชัยญาติ มีโยมรัตนา โยมขนิษฐา สีตะบุตร มาสร้างเป็นเจ้า ของโรงเรียนสีตะบุตร ซอย 3 รองเมือง กรุงเทพฯ พ.ศ.2497 ผู้เล่าคือ พระครูไพโรจน์วรการ สมัยนั้นมาอยู่เขาตะเกียบกับอาจารย์สุด โฆษกบัณฑิต อายุ 27 มาสอบได้ น.ธ. เอก พ.ศ.2499 ที่หัวหิน สำนักเรียน วัดหนองแก หัวหิน

พ.ศ.2500 จัดงานฉลอง 25 ศตวรรษ มีมหรสพสมโภช 3 คืน บนยอดเขา

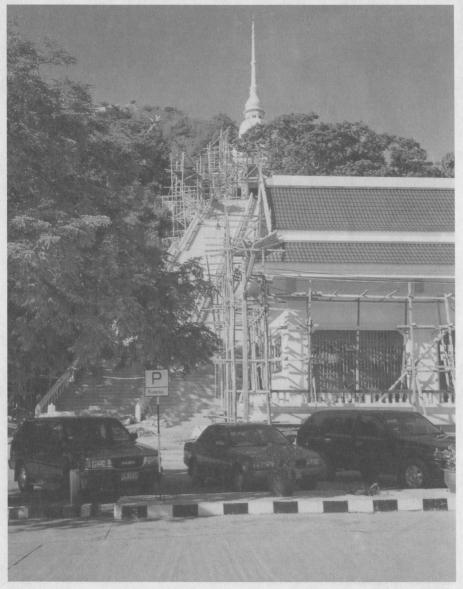
พ.ศ.2510 ไปรับสามเณรอาจ แย้มบาน พี่น้อง 2 คนมาอยู่ด้วยช่วยอาจารย์สุดพัฒนา วัด และมีสามเณรขวัญ คนทางกุยบุรี ขณะนี้ตั้งบ้านอยู่ตืนเขาตะเกียบ อาชีพมีเรือนำเที่ยวชมทะเล

พ.ศ.2514 พระอาจารย์สุด โฆษกบัณฑิต มรณภาพ 95 พรรษา 72

พ.ศ.2515 ลูกศิษย์ คือพระอาจารย์ฉลอง อยู่ท่ายาง เพชรบุรี มาทำงานเผาศพให้ท่าน ผู้เล่านี้ก็มางานศพด้วย โดยได้รับจ.ม.สามเณรองอาจ แย้มบาน และ สามเณรขวัญ และน้องชายอีก 2 คน บวชอยู่กับอาจารย์หลายปี เรียน ภาษาอังกฤษกับอาจารย์ ขณะนี้ 2543 ทราบว่า องอาจ แย้มบาน ไปเป็น อาจารย์สอนอยู่ที่วิทยาลัยเชียงใหม่ สามเณร 4 องค์นี้ช่วยอาจารย์ทำถนน ให้รถยนต์ขึ้นเขาตะเกียบได้ เรียกว่ารุ่นทำทางขึ้นเขา

ประวัติของพระอาจารย์สุด โฆษกบัณฑิต เขาตะเกียบ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันซ์

- พ.ศ.2516 ข้าพเจ้าพระครูไพโรจน์วรการ ได้ส่งพระบุญถึง อริโย มารักษาวัดแทน อาจารย์สุด
- พ.ศ.2521 พระอาจารย์วีรศักดิ์ มาอยู่เขาตะเกียบ พัฒนาต่อ
- พ.ศ.2509 ข้าพเจ้าผู้เล่าประวัติเขาตะเกียบ จากไปสร้างที่ปฏิบัติอยู่วัดเขาเทพนิมิตร ไร่เนิน หัวหิน โดยสมัยนั้น ชื่อ พระสาย มหาสุวณโณ อายุ 27 คนสามพราน นครปฐม ตลาดจินดา
- พ.ศ.ก่อน 2484 พระพุทธบาทสี่รอย เขาตะเกียบก็มีมาอยู่คู่กับวัดมานานนักก่อน อาจารย์สุดมาพัฒนา

อาจารย์สุด โฆษกบัณฑิต เป็นพระของในหลวง โดยสมัย พ.ศ.2490 ท่านอาจารย์ป่วย มาอยู่เขาตะเกียบ ในหลวงพร้อมพระราชินีทรงมาพบ และรับตัวไปรักษาในกรุงเทพฯ ที่ว่าเป็น พระของในหลวง เพราะทราบจากปากของอาจารย์สุด เล่าว่า พระราชินีทรงตรัสว่าพระของ เรา ด้วยท่านเป็นคนไข้ของพระองค์ ซึ่งจะขอเล่าประวัติที่ว่าเป็นพระของในหลวงทรงอุปถัมภ์ นั้นเป็นมาอย่างไร

เมื่อ พ.ศ.2497 ผู้เล่าคือ พระครูไพโรจน์วรการ สมัยนั้นมาอยู่เรียนกัมมัฏฐาน กับ ท่านพระอาจารย์สุด โฆษกบัณฑิต ซึ่งผู้เล่านี้อายุเพียง 28 ปี และเป็นผู้มาร่วมช่วยพัฒนาเขา ตะเกียบ กับท่านอาจารย์สุด โฆษกบัณฑิต บวชได้พรรษาที่ 2 อยู่กับอาจารย์ 2 องค์ จึงทราบ ประวัติเรื่องราวต่าง ๆ ของอาจารย์สุด ได้ดี ผู้มาช่วยอุปถัมภ์ทางกรุงเทพฯ มีเถ้าแก่ซุยโป๊หน้า โรงพักบางยี่เรือ ตลาดพลู และคณะบ้านพิชัยญาติ โยมขนิษฐา โยมรัตนา สีตะบุตร 2 คนพี่ น้อง เป็นเจ้าของโรงเรียนสีตะบุตร อยู่แถวรองเมืองซอย 3 ถ้าจำไม่ผิด (แต่เปลี่ยนเจ้าของแล้ว) ยุคนี้ไม่รู้ไปอย่างไรกัน คณะพิชัยญาติ เพราะจากกันมานาน มาสร้างศาลาพิชัยญาติ พ.ศ. 2498

เป็นพระของในหลวงอย่างไร

จะขอเล่าประวัติของอาจารย์สุด โฆษกบัณฑิต ให้ทราบ เพราะท่านมาอยู่เขา ตะเกียบรุ่นเก่าแก่ และเป็นองค์ที่มาสร้างวัดต่อ พ.ศ.2480 วัดนี้สร้างมาประมาณพ.ศ.2470 ท่านอาจารย์สุดเป็นพระมาจากเขมร เป็นคนเขมร นามสกุลว่า นพกษัตริย์ ท่านว่าท่านเป็น เชื้อเจ้าทางเขมร รูปร่างของท่านหน้ารูปไข่ ดำแดง ไม่สูงไม่ใหญ่ ค่อนข้างเล็กเพรียว เสียง ดัง ตาโต ๆ ดุมาก ด่าคนเก่ง คนไมค่อยชอบเพราะดูและด่าเก่ง บางคนถามว่าทำไมดำเก่ง ท่านว่ากลัวมันจะมาชอบเรา และท่านว่าทำไมให้คนชอบดีแล้ว เราจะได้อยู่สบาย โดยไม่มี ใครรบกวน อาจารย์สุดเป็นพระมีธรรมะสูง เคยไปพม่า อินเดีย และทะเลแดง มาแล้ว ท่าน พูดภาษาพม่า ภาษาอินเดีย เก่งและพูดภาษาอังกฤษเก่ง อยู่หัวหินคุยกับฝรั่งเสมอ ๆ ซึ่งผู้ เล่าก็เคยเรียนภาษาอังกฤษกับท่าน เรียนไวยากรณ์ได้ตั้ง 3 เล่ม ท่องศัพท์สัมผัสได้ 500 คำ เช่น อี๊ต กิน ได้ยิน เฮีย เดีย แพง แดง เร็ท เปิด ดั๊ก ฯ

ท่านอาจารย์สุด โฆษกบัณฑิต ท่านเป็นคนสมองดี เส้นลายมือเส้นปัญญายาวมาก แสดงว่าปัญญาดีสมองดี ท่านเคยอยู่ที่วัดอรัญญิก ข้างเมืองพิษณุโลก สอนธรรมะอยู่หลาย ปี และมาอยู่วัดเกาะแก้ว อ.บ้านลาด เพชรบุรี สอนธรรมะอีกหลายปี มีชื่อเสียงโด่งดังมาก ต่อ มาอยู่ที่หัวหินเขาตะเกียบ พ.ศ.2480 ใน พ.ศ.2490 นายหลวงทรงเรือใบมาแวะเที่ยวเขา ตะเกียบ เดินขึ้นเที่ยวบนเขา ไปพบอาจารย์สุด ป่วยได้รับเป็นคนไข้ของพระองค์

อาจารย์สุดพอเห็นในหลวงมาก็เอาเสื่อมาปูให้ทรงนั่ง ในหลวงก็ทรงห้าม อาจารย์ก็จะ ปูเสื่อให้นั่ง ในหลวงก็ทรงห้าม พอดีมือไปถูกพระหัตถ์ในหลวงเข้า พระองค์จึงทรงทราบว่า อาจารย์ป่วยเพราะตัวร้อนจัด เลยรับไปรักษาตัวที่กรุงเทพฯ อาจารย์เล่าว่าไปรักษาตัวอยู่ กรุงเทพฯ พอทุเลาแล้วขอหมอกลับ หมอก็ไม่ให้กลับ ขออย่างใดก็ไม่ได้กลับ ท่านเล่าว่า เลย ต้องใช้วิธีเก่า คือ ด่าดะ ทั้งด่า ทั้งดุ ท่านเล่าว่าวิธีนี้ได้ผล หมอไปกราบทูลว่าให้กลับได้แล้ว จึงได้กลับหัวหิน

แต่ต้องทานยาเสมอ ๆ ท่านเป็นโรคไอเกี่ยวกับปอด ซึ่งผู้เล่าก็เคยไปซื้อยาให้ท่านเสมอ ๆ ชื่อยาไอโสนิโคทินิก การอยู่กับท่านอาจารย์ ท่านกลัวเราจะติดโรคไอ ท่านให้เราระวังการขบฉัน ของใช้น้ำท่า ท่านให้เราแยกต่างหากโดยระวังไว้ ต่อมามีเณรอาจ แย้มบาน อยู่เขาทะโมน เพชรบุรี สองคนพี่น้องมาบวชเณรอยู่ด้วย และมีเณรขวัญ สองพี่น้องมาอยู่อีก ขวัญขณะนี้ตั้ง บ้านอยู่เชิงเขาตะเกียบ

ประวัติต่าง ๆ อาจารย์เล่าให้ฟังเสมอ ๆ ประสบการณ์ตอนไปพม่า ไปอินเดีย น่าฟังมากสนุก ดี ท่านอาจารย์ยังแข็งแรง ท่านเป็นพระรูปร่างงามห่มผ้างดงาม ลักษณะงาม ท่านคิดถึงบุญคุณของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว กับพระราชินี ที่ได้ช่วยเหลือรักษาโรคภัยไข้ป่วยให้หาย

ท่านจึงคิดสร้างพระเขี้ยวแก้วไว้บนยอดเขาตะเกียบ ทำได้แต่เสาตั้งโด่ซ้างไว้บนยอดเขาสูงสุด มา มรณภาพเสียก่อน และท่านตั้งใจจะทำศิลาจารึกไว้ว่า "สมัยหนึ่งมีพระเขมรรูปหนึ่งไปพม่าไปอินเดีย ไหว้พุทธคยา กลับมาเมืองไทย ป่วยในหลวงและพระราชินีมาพบพาไปรักษาที่กรุงเทพฯ จนหาย จึงทำศิลาจารึก และพระเขี้ยวแก้วไว้เป็นที่ระลึก เพื่อทดแทนพระมหากรุณาธิคุณที่ทรงอุปถัมภ์ ต่อท่าน"

ซึ่งแผนการทั้งหมดเพียงแต่ปูพื้นฐาน บนเขาตะเกียบ ยังไม่บรรลุเป้าหมาย ท่าน อาจารย์สุด โฆษกบัณฑิต ก็มามรภาพเสียก่อน พ.ศ.2514 ทำศพเผาเมื่อ พ.ศ.2515 มีพระ อาจารย์ฉลอง อยู่ อ.ท่ายาง ซึ่งเป็นลูกศิษย์ ขณะนี้ทราบว่าเป็นเจ้าคณะอำเภอท่ายาง เป็นผู้ จัดงานศพให้ท่าน เพราะท่านฉลองเคารพนับถือท่านอาจารย์มาก วันเผาศพเดือนเมษายน 2515 ผู้เล่านี้ก็ไปงานไม่ทราบว่าใครส่งการ์ดไปให้ มีหลวงพ่อปุ่น (เจ้าคุณ เจ้าคณะอำเภอบ้าน ลาด) เพชรบุรี ซึ่งชอบเคารพนับถือกับท่านอาจารย์เก่าแก่ ตั้งเมรุเผาตรงหลังศาลาพิชัยญาติ หน้าศาลาปฏิบัติธรรมเดี๋ยวนี้ พระเขี้ยวแก้ว เป็นแก้วเท่าแขนยาวประมาณ 30 เซนต์ ยังอยู่ เขาตะเกียบไม่ทราบว่าอยู่ที่ใด

มีบ่อหินอยู่ 2 แห่ง ชื่อบ่อนางงาม อยู่ด้านตะวันออกศาลาพิชัยญาติ และบ่อรับเสด็จ อยู่ขวามือตรงทางรถขึ้น ตรงหัวเขายืนตรงศาลาหลวงพ่อปากน้ำ ส่วนพระบาทสี่รอยนั้นสร้าง ก่อน 2484 เป็นของเก่าแก่คู่กับวัดมา โยมเง็ก แม่คุณลำยอง ตาฮะ ตลาดหัวหิน มาช่วยอุปถัมภ์ วัดตลอดมา

อาจารย์ใช้ความพยายาม บำรุงสร้างวัดต่อจากอาจารย์สมัยเก่าทำไว้ พระที่อาจารย์ ให้บรรจุไว้ด้วย (เรื่องนี้ไม่ทราบ ทราบแต่มีผู้บอกให้ทราบภายหลัง)

พระบาทสี่รอยเป็นรอยพระบาทเจ้าทั้ง 4 พระองค์ มาเหยียบไว้ซ้ำ ๆ กัน ของจริง อาจารย์สุดบอกว่าอยู่ที่ในป่าเชียงใหม่เข้าป่าไปลึกมาก (เรื่องนี้แม้ผู้เล่านี้ก็เขยได้มีผู้บอกให้รู้ ว่าพระบาทสี่รอยจริงอยู่ในป่าลึกเชียงใหม่เช่นกัน) ซึ่งเป็นรอยพระบาทของพระกุสนโธ 2 รอย พระบาทของพระโก นาคะมะใน 3 รอย พระบาทของพระกัสสะใปพุทโธ 4 รอยของพระโค ตะโมพระพุทธเจ้าของเรา โดยเป็นรอยพระพุทธบาทของพระเจ้าสี่พระองค์ จึงได้นามเรียกว่า พระบาทสี่รอย ได้ทำจำลองขึ้นที่ใหล่ยอดเขาตะเกียบ ถ้าจำไปผิดต้องเป็นปี 2500 แน่นอน เพราะ

ปี 2500 ได้จัดงานฉลอง 2500 กัน 3 คืนที่เขาตะเกียบ โดยผู้เล่ากับท่านอาจารย์เป็นผู้จัดทำขึ้น สมัยนั้นหลวงพ่อละม้าย วัดหัวหิน เป็นเจ้าคณะอำเภอ จัดงานบนยอดเขา มีเถ้าแก่ซุยโป๊ ตลาดพลูกรุงเทพฯ กับพวกเพชรบุรี เป็นแม่งานช่วยทั้งเงิน ช่วยทั้งคนงาน

ชาวเขาตะเกียบก็ช่วยมาก งานฉลอง 25 ศตวรรษ ทางวัดพิมพ์ซองมาก ผู้เล่าเป็นคนไป โฆษณาใบปลิว อาตมาโปรยเลยเชิญไปงานฉลอง 2500 โดยแจกฟรีโปรยทั่วไปเด็ก ๆ เก็บ กันดียังกะโปรแกรมหนัง ไม่ต้องแจกที่ละซอง ใช้แจกแบบโปรยทั่วไป ครั้นถึงวันงานใคร ๆ มางานก็ถือซองมาให้ ได้เงินมากมาย ผู้พูดขณะนั้นเป็นคนวิ่งติดต่องาน ใช้เงินไม่อั้น บาง ขณะงานด่วนรถธรรมดามันซ้าขี่ไม่ได้ ต้องรถเครื่องถึงกับอาจารย์ออกปากว่าท่านสายใช้เงิน เก่ง เราอยู่เขาตะเกียบ อยู่แบบครอบครัวเดียวกัน โดยอาจารย์เก็บเงินคนเดียวพวกเราไม่มี เงิน การจัดงานบนยอดเขายากมาก น้ำต้องจ้างคนงานหาบขึ้นหาบละ 10 บาท เอาขึ้นไปใช้ งาน ใช้คนงาน 20 กว่าคน ของใช้ต่าง ๆ ต้องจ้างคนขนขึ้นไปบนเขาทั้งสิ้น ต่อมาสบายมีทาง รถยนต์ขึ้นไป

การสร้างทางรถยนต์ขึ้นบนเขา มีอาจารย์สุด และเณรอาจ เณรรวยกับพี่น้อง เณรขวัญ กับพี่น้อง ช่วยกันทำจนเป็นทางให้รถยนต์ขึ้นได้

พระอาจารย์สุดเป็นคนรูปร่างงาม ห่มจีวรทรวดทรงงามมาก ร่างสูงระหงษ์ เล็กเพรียว ตากลม เสียงดัง ห้าว ดำ หัวเราะเก่ง

ท่านอาจารย์เป็นพระที่มีธรรมะสูง มีระดับจิตสูง ท่านเล่าระยะตอนที่ท่านเดินทางจาก พม่า บุกป่าจะไปอินเดียไม่ได้ฉันข้าวเลย 45 วัน ท่านเล่าว่าขณะเข้าไปในป่าที่แรกเดินลึกเข้า ไป ๆ ขามันไม่ยอมก้าว มันกลัว เพราะการเข้าไปอันตรายมีแต่จะตายลูกเดียว ท่านว่าพอเข้า ป่าลึกไปเกิดกลัว แต่จะยังไงก็ตามท่านว่าจะไม่ถอยหลังเด็ดขาด ใจถึงอยู่แต่ขาไม่ยอมก้าว

ปลงยอมตายบุกอินเดีย

อาจารย์ท่านเล่าว่าขณะนั้นจิตมันกลัวตาย ท่านใช้ไม้สูง คือยอมตาย ท่านเล่าว่า พอท่านปลงตกยอมตายได้ เหงื่อไม่รู้มันมาแต่ไหนมากมาย จีวรเปียกโชกไปหมดถึงขนาดบิด น้ำเหงื่อได้ทีเดียว ท่านว่าพอจิตมันปลงตกแล้วทีนี้ไม่กลัวอะไรเลย เสือช้างก็ไม่กลัว กลัวตาย ก็ไม่มี เดินบุกเข้าป่าอย่างไม่หวั่นอันใดทั้งสิ้น นอนตรงไหนก็ได้ทั้งนั้น ไม่หวั่นอะไร 45 วันไม่ ได้กินอะไรเลย อยู่ดังคนตายแล้วจริง ๆ ท่านว่าเสืออยู่ห่าง 4-5 เส้น หรือน้ำอยู่ห่าง 5 เส้นท่าน รู้ได้ ว่ามีเสือหรือมีน้ำ ผู้เล่าถามว่ารู้ได้อย่างไร ท่านว่ารู้ได้เพราะจมูก และท่านเล่าว่าขณะเดิน อยู่กลางป่า สถานที่สำคัญต่าง ๆ ในอินเดียที่ท่านจะไป ท่านมีนิมิตรรู้หมด พอไปถึงจริง ๆ ท่าน เข้าไปได้สบายเหมือนสถานที่ที่ท่านเคยมาฉันนั้น และบางที่ท่านก็เล่าว่า ท่านเคยทายปิ่นโต ที่ญาติโยมใส่อาหารมาเช้า ๆ ท่านจะทายถูกหมดว่าชั้นนั้นมีแกงอะไร สมมุติว่าเงินในกระเป๋า เรามีเท่าไรท่านก็ทายได้ มีคนว่าให้ฟัง

กินเปลือกกล้วยในอินเดีย

ท่านไปถึงอินเดียก่อนจะถึงยังอยู่ในป่า พบพวกพม่าสวนทางมาพวกพ่อค้าเกวียน พวก พม่าเห็นพระในป่าองค์เดียวตกใจมากมันนึกว่าเทวดาหรืออะไร พวกพม่าเอาอาหารไปถวาย สำรับหนึ่งท่านฉันเกลี้ยงเลย ไปถึงอินเดียต้องไปขอทานฉัน ท่านว่าไปคบเป็นเพื่อนกับพวก ขอทาน ขอทานอินเดียพูดอังกฤษเก่ง ความรู้สูง ๆ ก็มี อาจารย์พูดอินเดียเก่ง อังกฤษก็พูดเก่ง ท่านว่าบางที่หิวจัดไม่มีอะไรทาน เห็นแขกจะเอาเปลือกกล้วยไปเททิ้ง ท่านไปขอรับอาสาเอา ไปเทเอง ไปนั่งฉันเปลือกกล้วยสบายไปเลย ท่านว่าบางที่ไปขอขนเปลือกมะพร้าวอ่อนไปเท ทิ้ง เอาจุกอ่อน ๆ ไปฉันแก้หิว ท่านเล่าลำบากมาก

ท่านว่าไปถึงทะเลแดงถูกเขาจับส่งกลับมา ท่านเคยเอาใบพาสปอร์ตมาให้ผู้เล่าดูเป็น ภาษาอังกฤษทั้งนั้น

ภาวนาอยู่ที่พุทธคยา

ท่านเล่าว่าขณะจำพรรษาที่พุทธคยา ท่านเตรียมแป้งมันไว้มาก ๆ พอตอนเช้าท่านเอา ฝาบาตรใส่น้ำตั้งไฟ ทำแป้งมันฉันเสีย แล้วไปนั่งสงบที่พุทธคยาทุกวัน จนแขกสงสัยว่าพระองค์ นี้อยู่ได้อย่างไร ไม่เห็นกินอะไร แท้จริงทำแป้งมันฉันเสียแล้วทุกวัน ท่านเล่าว่าอยู่ที่พุทธคยา พวกพม่าชอบมาใหว้พระที่พุทธคยากันมาก คนรวยทั้งนั้น ท่านพูดพม่าได้ เขาก็ถวายเงินบ้าง ได้พออาศัย ท่านอยู่อินเดียหลายปี ท่านว่าที่ปรินิพพานขององค์พระพุทธเจ้า ใครไปใหว้มีแต่ ร้องให้คิดถึงพระพุทธเจ้ากันทุกคน อาจารย์ท่านไปใหว้ก็ร้องให้คิดถึงพระพุทธเจ้า เช่นกัน อัศจรรย์

พม่ายกลูกสาวให้

ท่านอาจารย์สุดโฆษกบัณฑิต ตอนพักในประเทศพม่า มีเศรษฐีมาเคารพนับถือมาก มีเศรษฐีครอบครัวหนึ่งเห็นอาจารย์งาม และถูกชะตา จึงทำพิธียกลูกสาวให้ โดยจะให้ท่านสึก วิธีของพม่าเขาคือ เขาจัดข้าวของมามากมาย พ่อแม่และญาติพากันทำพิธีของให้ลาสึก ท่าน อาจารย์ท่านว่า ตกใจ และคิดว่าจะทำใฉน จะรับก็ไม่ได้ จะไม่รับก็เขาเป็นถึงระดับเศรษฐี มา ทำพิธีแล้ว ถ้าไม่รับก็จะเสียหน้าเขา เลยตกลงว่าต้องรับขันนิมนต์เศรษฐีพม่า พอรู้ว่าอาจารย์ รับขันแล้ว ดีใจมากให้ช่างวัดตัวตัดเสื้อผ้าทันที

พอพม่ากลับไปกันหมดแล้ว อาจารย์ท่านว่า ท่านนั่งคิดนอนคิดหาทางออกอยู่ 3 คืน คิดอย่างไร เท่าไรก็หาทางออกไม่มี พอคืนที่ 3 สุดปัญญา ท่านว่ามีอีกทางเดียวสุดท้าย คือ อธิษฐาน ท่านเลยใช้วิธีอธิษฐานว่าถ้าหมดบุญก็แล้วแต่กรรม แต่ถ้าไม่หมดบุญก็ขอบารมี ศีลธรรมจงชูช่วย พออธิษฐานแล้วนอนพักหลับไปได้หน่อยบังเอิญมีคนมาเคาะประตูปลุกให้ ตื่น อย่างเร่งรีบ พอเปิดประตูออกมาคนใช้เศรษฐีก็บอกว่า เศรษฐีขอให้ท่านรีบหลบไปก่อน โดยทางการเขาจะจับพระรูปหนึ่ง กลัวจะมาจับเราผิดไปด้วย และมอบเงินค่ารถเรือให้พร้อม อาจารย์บอกตัวเองว่าโชคดีแล้ว ท่านออกจากที่พักเตรียมตัวไปเลย และไม่กลับไปหาอีกเลย เรื่องอธิษฐานนี้ท่านว่าได้ผลดีมาก ตอนท่านบุกป่าไปอินเดีย ก็อธิษฐานยอมตาย ก็พระคุ้ม ครองทำให้ได้พบธรรมะขั้นสูง ชนิดผ่านขั้นตายก่อนตาย

เช่นนี้เองผู้เล่าเคยอยู่กับท่านอาจารย์ โดยไปศึกษาธรรมะกับท่านสมัยนั้น สังเกตท่าน อาจารย์ป่วยเท่าไรก็ตาม แต่ท่านไม่เคยยอมพักผ่อน พาเด็กพาเณรพาพระ คืออาตมาทำงาน บุกเบิกเขาตะเกียบทุกวัน ท่านว่าทำโดยไม่เห็นแก่ตัว การงานขูดเกลาความเห็นแก่ตัวได้ชงัด ยาด ท่านว่าเราต้องมีใจสูงกว่าเรื่องกายใจเป็นเรื่องของมันเรามีจิตใจสูงกว่าเรื่องทั้งหมดแล้ว ก็ไม่มีปัญหา

อาจารย์ผจญผีสุราษฎร์

ท่านเล่าว่า ไปพักถ้ำที่ภูเขาสุราษฎร์ ซึ่งผู้เล่าเองจำไม่ได้ว่าชื่ออะไร คือขณะท่านพัก นอนในกรดปรากฏว่า มีเสียงคนเดินพูดคุยกันมาที่ท่าน เข้ามาหาท่าน เมื่อมีแขกมาหาท่าน ก็ลุกขึ้นรับแขกคุยธรรมะให้ฟัง ปรากฏว่าญาติโยมทุกคนที่มาฟังธรรมะชอบใจธรรมะกันมาก อาจารย์ท่านก็เทศน์ให้ฟังจนเกือบสว่างพวกแขกลากลับ พอแขกกลับท่านก็ลืมตาปรากฏว่า อ้าวเรานั่งคุยทั้งคืน ต่อมาพวกนี้มาเสมอ ๆ ทุกคืน มาคืนหนึ่งพวกผู้ชายมาบ้าง โดยบอกว่า ผู้หญิงเขาชมชอบว่าท่านเทศน์ดีมาขอฟัง ท่านก็ลุกเทศน์ให้ฟังอีกตามเคย พอเขาลากลับจวน สว่าง ท่านก็นั่งเทศน์ลืมตาทั้งคืน พวกผีนี้ฟังเทศน์ทั้งคืน

ผีผู้ชายทดลอง

มาคืนหนึ่งมีเสียงเสือคำรามสนั่นหวั่นใหวในป่า ท่านว่าเสียงเสือนี้มีอำนาจมาก เป็น ถึงขนาดอาจารย์ยังขี้แตก ท่านเล่าว่าท้องมันปั่นป่วน เกิดปวดท้องถ่ายทันที ไม่มีที่ถ่าย จะลง มาก็กลัวมัน ท่านเลยอาศัยบาตรทำเป็นกระโถนถ่าย ท่านอาจารย์ว่าท้องปั่นปวนขี้ออกหมด ใส้หมดพุงเลย เสียงของเสือมีอำนาจมาก พอรุ่งเช้าท่านลงมาดูข้างล่างหน้าถ้ำ ไม่เห็นมีรอย เสือมากินสัตว์อะไรเลย ท่านเลยคิดว่าพวกนี้มันร้ายมาก ท่านเดินไปดูตามในถ้ำปรากฏว่ามี หม้อใส่กระดูกตั้งอยู่มาก ต่อมาคงยังมีพวกผู้ชายมาฟังธรรมะกลางคืนอีก ท่านก็แสดงให้ฟัง ตามเคย แสดงว่าดวงวิญญาณมีจริง

เทวดามาใช้คาถาที่แม่สอด

ครั้งหนึ่งอาจารย์เล่าว่า ท่านทำกระต๊อบพักอยู่ที่แม่สอด จ.ตาก กลางคืนมีเทวดามาบอกทางฝันว่าจะมีโจรมาปล้น เทวดาว่าไม่ต้องกลัวจะให้คาถามหาจังงังกันโจร อาจารย์ บอกว่าเราเป็นพระนักปฏิบัติ ไม่ใช้คาถา เทวดาบอกว่า ไม่ใช้ก็ไม่เป็นไรแต่ให้จดไว้ที่ข้างฝาก็ ใช้ได้ อาจารย์รับไว้ ซึ่งคืนต่อมาพวกโจรมาปล้นจริง ๆ ท่านอาจารย์แอบหย่อนตัวลงใต้ถุนไป หลบอยู่ที่โคนต้นกล้วย แปลกอัศจรรย์พวกโจรยืนจังงังหมดทุกคน ไม่ไหวติง อาจารย์ท่านเล่า ว่า ท่านรอดูมันจนร่วมสาง ท่านเลยนึกในใจว่าไอ้พวกนี้เมื่อไรมันจะไปกันสักที พอท่านนึกให้ มันไปพวกโจรคล้ายรู้สติเดินกันมากราบกันไปหมด คาถานั้นก็ไม่มาก คือ (ยาวะเทวะติ) 5 คำเท่านี้ และเทวดายังให้คาถาปืนยิงไม่ออกอีกสองตัว (วิรัติ) แปลว่างดเว้น และอาจารย์มี คาถาดี ๆ อีก 2-3 บทว่า

1.นะวะกะพะ นะวะกะพัง นะวะกะอัง วิทังสะเร กันอันตราย เมตตามหานิยม 2.อัตถายะ หิตายะ สุขายะ เมตตาและกันอันตรายของดีอาจารย์ให้ไว้ 4 บท

สอนธรรมะที่วัดอรัญญิก พิษณุโลก

สมัยนั้นวัดนี้มีแม่ชีพวงเคารพนับถือมากพร้อมเจ้าอาวาส สมัยมาเขาตะเกียบแล้วพวก นี้ทราบข่าวยังพากันติดตามมาพักฝึกธรรมะกับท่านอาจารย์อีก มาอยู่นานโข ธรรมะของท่าน อาจารย์ ใช้ทางวิปัสสนาปัญญา โดยใชคิดจนเห็นชัด ว่าเป็นเรื่องของมัน เป็นเรื่องของ ธรรมชาติมัน ไม่มีของเรา เช่นเน้นให้เข้าใจสภาพที่มีการรู้เอง ว่างเอง สงบเอง เฉยเอง จำเอง สุขทุกข์เอง เรื่องของมัน เป็นการสอนให้ฝึกละตัวสักกายะทิฏฐิ คือความเห็นว่าเป็นตัวตน

โดยแต่ก่อนอะไร ๆ ก็เห็นเป็นตัวเราของเราทั้งหมด ท่านจะเน้นหนักไปทางฝึกให้หัด ถอนสมมุติบัญญัติก่อน ท่านจะให้หัดเขียนคำสมมุติบัญญัติก่อน ในกระดาษหรือในกระดาน คำก็ได้ เช่นคำสมมุติว่า เราเดิน เรานั่ง เรานอน เรากิน เราไป เรามา ทีนี้ท่านจะแนะให้ลบคำว่า เราออกเสียงหมดจะเหลือแต่เดิน นั่ง นอน กิน ไป มา โดยไม่มีเรา เพื่อจะให้เราทราบฐานที่ เป็นเองตามกฎของมัน เดินเอง นั่งเอง นอนเอง ฯลฯ เรื่องของมัน ซึ่งเป็นลักษณะของการละ ซึ่งทิฏฐิ ความเห็นว่าเรา

ต่อไปท่านสอนให้หัดถอนสมมุติทางความรู้สึกนึกคิด เช่น ตาเห็นรูป ถามตัวเองว่าใคร เห็น ถ้าว่าเราเห็นก็บอกว่าซึ่งเราเป็นกฎอนัตตาไม่ใช่ตัวตนแล้วจะมีใครเห็น โดยที่เห็น ที่ฟัง ที่ นั่ง ทั้งหมดนี้ ซึ่งล้วนแต่เป็นการเห็นเอง นั่งเอง ได้ยินได้ฟังเองทั้งหมดโดยไม่มีเรา เป็นเรื่อง ของมันทั้งหมด ถ้ามีความเข้าใจเรื่องเดียวอย่างอื่นเหมือนกันหมด

โดยอย่าไปสมมุติมันขึ้นมา เช่นเราเกิด เราแก่ เราเจ็บ เราตาย ถ้าเอาคำสมมุติออก เสียง และอย่าปรุงอย่าคิด อยู่เฉย ๆ จะเกิดปัญญาเห็นชัดว่าไม่มีเราเกิดแก่เจ็บตายใด ที่เกิด แก่เจ็บตาย ซึ่งล้วนแต่เป็นเรื่องของมันทั้งหมด เลยมีความเข้าใจเรื่องความไม่เกิด ไม่แก้ไม่เจ็บ ไม่ตายที่เกิดแก่เจ็บตายเป็นเรื่องของมันทั้งสิ้น ต้องศึกษาตั้งแต่ท่องหลัก เรื่อง รู้เอง ว่างเอง เฉยเอง เกิดแก่เจ็บตายเอง สุขทุกข์เอง เรื่องของมัน และเรียนเรื่องเรานั่งเรานอน เรียนลบคำว่า เราออกเสียง จนมีแต่นั่งเอง นอนเอง เรื่องของมัน ไม่มีเรานั่งไม่มีเรานอน มีแต่เรื่องของมันนั่ง เองนอนเองเรื่องของมัน เป็นวิธีการละสักกายะทิฏฐิ ความเห็นว่าเป็นเรานั่งเรานอนจะหมดไป ซึ่งถ้าไม่หัดศึกษา ท่องบ้างจะไม่เข้าใจและทำยาก เช่นทำงาน ถ้าคิดว่าเราทำงานก็จะมีเราทำงาน ถ้าคิดว่าเรื่องของมันทำเอง กายใจมันทำเอง สติปัญญาก็เรื่องของมันเอง แม้ทุกอย่าง ในกายใจก็ให้ถือว่าเรื่องของมันทั้งหมด คำว่าเรื่องของเราก็จะไม่มี เป็นการละสักกายะทิฏฐิ ความเห็นว่าเป็นตัวตนดังกล่าว

ทำงานโดยไม่เห็นแก่ตัว

ท่านอาจารย์แม้จะป่วยเสมอ ๆ แต่ไปทำงานทุกวันโดยนั่งคุมงาน สั่งงาน กลางคืนก็คิด ธรรมะ ท่านว่าคิดจนปลงตกว่าเรื่องมันคืนใดไม่ได้นอนทั้งคืน อาจารย์จะบอกว่าไม่ได้นอนส่วน ผู้เล่ามาเรียนธรรมะกับท่านขัดข้องข้อใด ไม่เข้าใจจุดใดก็ถามพูดคุยกันตอนขณะทำงาน บาง ขณะกลางคืนก็คุยธรรมะให้ฟัง ทำใจให้สูงกว่าเรื่องเป็นจุดสำคัญแบบอดข้าว 45 วัน ตอนเดิน ผ่านป่าจากพม่าไปอินเดีย ต้องใจสูงกว่าเรื่องผ่านขั้นตาย จิตจึงจะหลุดพ้นแม้พระพุทธเจ้าของ เราก็ยังต้องมีใจสูงกว่าเรื่อง วันตรัสรู้ที่นั่งโคนโพธิ์อธิษฐานจิตถ้าไม่ได้ตรัสรู้ ขอนั่งไม่ลุกเลยเป็น ลักษณะมีใจสูงกว่าเรื่อง เพราะฉะนั้นอาจารย์จึงทำงานคุมงานนั่งอยู่ที่ทำงานทุกวัน โดยถือ ว่าการทำงานคือการปฏิบัติธรรม ทำงานโดยไม่เห็นแก่ตัว การทำงานขูดเกลาขวามเห็นแก่ตัวได้ ดีมาก ทำให้ใจสูงกว่าเรื่องไม่กลัวตาย ทำโดยไม่มีตัวทำ มีแต่เรื่องของมันทำ

ธรรมชาติเป็นเอง เรื่องของมัน

ท่านอาจารย์สอนว่าขันธ์เป็นเองขณะนี้อย่างไร ยอมให้แล้วแต่มันจะเป็นไป รู้ว่าจะให้ เป็นไปตามใจเราอย่างไรไม่มี รู้ไม่ยึดไม่หมายเรื่องของมัน อย่าไปหมายเป็นเรื่องของเรา

เรื่องของมัน

อาจารย์แนะว่าเมื่อปลงปล่อยวางว่าเรื่องของมันได้ เรื่องของเราก็จะไม่มี ละความเห็น ละความรู้สึกว่าเรื่องของเราเสีย จะอะไรก็ตามให้ถือว่าเรื่องของมันทั้งหมดก็ไม่มีปัญหา

รู้ขันธ์เป็นเอง

อย่างว่าท่านอาจารย์แนะให้เขียนคำว่า เราเกิด เราแก่ เราเจ็บ เราตาย เราทำงาน เรา ชอบ เราชัง เรานั่ง เรานอน เราเห็น เราสุข เราทุกข์ ฯลฯ แล้วท่านแนะว่าลองลบ คำว่าเราออก ไปเสีย เช่นกายเรา ลบตัวคำว่าเราออกก็ไม่มีตัวเรา มีแต่กายสักแต่ว่ากายเป็นเรื่องของมันเอง คือถอนสมมุติว่าเราออกไป ก็มีแต่เรื่องของมัน นั่งเอง นอนเอง ทำงานเอง สติปัญญาก็ของ มันเอง สุขทุกข์เอง แก่เจ็บตายเอง เรื่องของมัน แม้ทุกข์ก็ทุกข์เองเรื่องของมันเลยพ้นทุกข์ เรียก ว่ากลับหน้ามือหลังมือนี้เอง ทุกข์อยู่ตรงไหน การพ้นทุกข์ก็อยู่ที่ตรงนั้น ท่านแนะว่าการพ้นทุกข์ ก็คิดว่าทุกข์เป็นเรื่องของมัน จะมีใครทุกข์ เราไม่มีทุกข์ เพราะเมื่อเราไม่มีแล้ว ทุกข์จะมีอย่าง ไร มีก็เป็นเรื่องของมัน นี้เป็นแนวทางลักษณะการพ้นทุกข์ง่าย ๆ ไม่ต้องไปหาการพ้นทุกข์ให้ ยาก สมมุติว่าเรามีการเป็นทุกข์ ถ้าถอนสมมุติว่าเราออกไปแล้ว ทุกข์ก็ไม่มี ตรงนี้แหละอาจารย์ ว่าจุดพ้นทุกข์นี้เอง อาจารย์จึงไม่กลัวตายบุกเข้าป่าไปอินเดียอดข้าว 45 วัน ไม่มีปัญหาเรื่อง ของมัน สุขทุกข์ แม้จะตายก็เรื่องของมัน ช่างมัน

จึงมีคำว่า รู้เอง ว่างเอง สงบเอง เฉยเอง จำเอง สุขทุกข์เอง แก่เจ็บตายเอง เรื่องของ มัน ยอมให้แล้วแต่มันจะเป็นไป รู้ว่าจะให้เป็นไปตามใจอย่างไรไม่มี รู้หมดตัวเกิด รู้หมดตัว ตาย รู้หมดตัวทุกข์ เห็นการเกิดมีลักษณะอย่างนี้ ๆ เห็นการไม่เกิดลักษณะอย่างนี้ เห็นการมี เราตายมีลักษณะอย่างนี้ เห็นการที่จะไม่มีเราแก่เจ็บตาย มีลักษณะอาการอย่างนี้ ทำใจ ทำสติ ปัญญาแบบอย่างนี้ ใจจึงจะสูงกว่าเรื่องนี้ได้เรื่องของมัน

ธรรมะแตกที่เพชรบุรี

ผู้เล่าขอเล่าประวัติของท่านอาจารย์สุด โฆษกบัณฑิต ต่อท่านเล่าว่าตอนที่ท่านมาพัก จำพรรษาที่วัดเกาะแก้ว ไม่ห่างวัดศาลาหมูสี อ.บ้านลาด อยู่ในสวนมะนาว ระหว่างป่าแป้น กับวัดศาลาหมูสี เป็นที่สงบดี มีหมอจันทร์ ผู้ใหญ่ทอง พ่อท่านเสงี่ยม หลวงตาเจ็ก มากมาย คนแถวนั้นสนใจธรรมะ อาจารย์ท่านว่าธรรมมันแตกความรู้มันเกิดพูดธรรมะคนติดอกติดใจ ผู้คนหลั่งใหลกันมาฟังธรรมะมากมาย ท่านว่าหน้าน้ำ น้ำท่วม คนยังลุยน้ำมากัน อาจารย์ท่านว่า ท่านคุยธรรมะอยู่กับญาติโยมที่ศาลา แต่จิตไปสงบอยู่ยอดไม้

ถ้ำท่านเสงี่ยม เขาตะเกียบ

ที่หัวเขาตะเกียบมีถ้ำอยู่แห่งหนึ่ง เป็นสถานที่สงบวิเวกดีมาก ห่างผู้คน นักตากอากาศ ไปไม่ถึง ท่านเสงี่ยม ลูกผู้ใหญ่ทอง เพชรบุรี บ้านเกาะแก้วนั่นเอง อาจารย์ร้องปู้ทอง ๆ สนใจ ธรรมะ ท่านเสงี่ยม เรียนสูงจบ ม.8 แต่ฟังธรรมะของท่านอาจารย์เลยไม่ทำงานบวชจนตายที่ ถ้ำเขาตะเกียบ เหนือถ้ำท่านเสงี่ยมมีถ้ำเล็ก ๆ หลีกเร้นอีกแห่งหนึ่งซึ่งไม่มีใครรู้กว้างสัก 3 เมตร วงกลมอากาศดีถ้ามีเตียงไปตั้งนอนภาวนาสบาย หินเศษ ๆ ที่ตกมาหน้าถ้ำท่านเสงี่ยมแปลกมาก มีประกายแว็บ ๆ เหมือนเพชรพลอยมีมากมาย

ฉลอง 25 ศตวรรษ 2500 มีงาน 3 วัน 3 คืน บนยอดเขาตะเกียบ

มีฝรั่งออสเตรียมาพัก

ประมาณ พ.ศ.2499 หรือ 2500 มีหญิงชาวออสเตรียนุ่งชุดขาวมาขอพักการเดินเที่ยว รอบโลก พักอยู่นานโขเป็นเดือน อาจารย์ต้องเลี้ยงขนมปังทุกวัน พวกเราเลยพลอยเป็นฝรั่งฉัน ขนมปังตอนเช้าทุกวันไปด้วย ฝรั่งทานก้อนเดียว เราฉัน 3 ก้อนจึงอิ่ม ฝรั่งชอบธรรมะ เราเลย พลอยเรียนภาษาฝรั่งไปด้วย แต่ฟังดูเขาพูดเหน่อฟังยาก

รุ่นบุกเบิกเขาตะเกียบ

รุ่นแรกมีอาจารย์องค์เดียว ต่อมามีผู้เล่ามาแต่เพชรบุรีวัดศาลาหมูสี่ อ.บ้านลาด อีก 1 รูป มาเรียนธรรมะกับท่าน มาเรียน น.ธ. โท น.ธ. เอก ได้ที่เขาตะเกียบ 2499 สอบ น.ธ.เอกได้ ที่วัดหัวหินสมัยหลวงพ่อละไม้เป็นเจ้าอาวาส หลวงลุงอิ๊ว เป็นรองมหาเสริม เป็นเลขาอำเภอ

อาจารย์กับผู้เล่าอยู่กัน 2 คน ทำงานด้วยศึกษาธรรมะไปด้วยเรียนไปด้วย หน้ามรสุม ต้องปิดกั้นที่พักให้มิดชิดกันมรสุม บิณฑบาตรหิ้วปิ่นโตไปทุกวัน อาหารพอเป็นไปได้ ชายทะเล ไม่อด ต่อมามีเณรอาจ เอาเด็กชายอาจมาแต่เขาทะโมนมาบวชเณรที่หัวหินเอามาอยู่ด้วย เณร อาจเรียนเทียบเท่า ม.8 เช่นกัน อาจารย์สอนอังกฤษให้เณรอาจพูดภาษาอังกฤษได้ดีพอใช้ ไป รับน้องชายเณรอาจชื่อสมรวยมาบวชอีกคนอยู่ด้วย ต่อมามี เณรชวัญ เณรสันต์ พี่น้องมาอยู่ อีกช่วยกันพัฒนาเขาตะเกียบ พวกเณรนี้มาทำงานแข็งแรงมาก ช่วยบุกเบิกทำถนนขึ้นเขา ตะเกียบจนใช้งานได้ จึงเป็นงานหนักมาก เป็นงานมหากุศลที่ต้องใช้ความมานะบากบั่นมาก และทำกันมานานมาก อาจารย์อาศัยใครทำได้เท่าไรแจกเงินให้รางวัล เด็กเลยมีกำลังใจทำ

พวกญาติโยมทางกรุงเทพฯ มีเถ้าแก่ซุยโป๊ ตลาดพลู น้องชายเจ็กเหลี่ยง ท่ายาง เพชรบุรี มาพาลูกน้องจากกรุงเทพฯมาช่วยงาน ทางเพชรบุรีก็มีหมอจันทร์ ปู่ทอง มีมากจำชื่อ ไม่ได้มาช่วยอาจารย์ เวลามีงานพวกทั้ง 2 คณะนี้เองมาช่วยทำงาน มาช่วยทำครัวหาข้าวของ มาทำเอง แถวเขาตะเกียบก็มีมาก จำไม่ค่อยได้ มีโยมเล็ก โยมเขียน พี่จี่ คุณประยูร ตาโปรด ตาฉ่ำ โยมสมวิง แม่รำไพ แม่ชีอะไรลืมแล้วอยู่ไฟไหล่เขาไกรลาศทางบ้านหัวดอนก็มีมาก โยม ต่วน ส่งข้าวน้ำทั้งปี

ผู้เล่าจากท่านอาจารย์มาตั้งแต่ 2500 เที่ยวอยู่ปาเขา เชียงใหม่ เชียงราย ภาคเหนือ ใต้เที่ยวทั่ว นอนตามป่าช้ามากมาย ขณะนี้ปักหลักพัฒนาที่นครพนม วัดพุทธบาทสี่รอย ต.หนองญาติ อ.เมือง ไม่มีโอกาสมาช่วยพัฒนาเขาตะเกียบที่เคยรักสุดใจอีกปี พ.ศ.2515 ใคร ไม่รู้ฝาก จ.ม. บอกว่าจะเผาศพอาจารย์ อาตมาก็ถือโอกาสมางานศพท่าน มีเจ้าคุณวัดใหม่ ประเสริฐ อ.บ้านลาด มาเป็นประธาน มีท่านฉลองลูกศิษย์เก่าอยู่ที่ ท่ายาง เพชรบุรี เป็นคนจัด งาน ทราบข่าวว่าได้เป็นเจ้าคณะอำเภอท่ายางแล้ว ไม่รู้อยู่วัดใด

สรุปประวัติอาจารย์สุด โฆษกบัณฑิต

ตอนอาจารย์ตายสงสัยอายุจะ 90 ปีกว่า ไม่ทราบใบสุทธิ ท่านฉลองเก็บไว้ที่ใหนหรือ หาย ครั้งหนึ่งอาจารย์ปวยหนัก ท่านร้องลั่น โยมถามว่าอาจารย์ เป็นถึงอาจารย์สอนธรรมะ ป่วยใช้ทำไม่ร้องลั่น ท่านแก้ว่าเรื่องของมัน ๆ อยากร้อง ยอดดี เหมือนพระองค์หนึ่งพักป่วย ในถ้ำเมืองกาญจนบุรี ป่วยมากโยมเอายามาให้ฉัน ท่านรีบกุลีกุจอบอกโยมผู้มาอุปถากว่าริน ยามาจะฉัน ท่านฉันหมดชามเลย พอคนเอายามาให้กลับไปแล้ว ท่านบอกกับคนช่วยดูแลว่า ทิดเอายาไปเททิ้งเสีย เป็นได้มันก็หายได้ ไม่ฉันอีกแปลกอยู่ ท่านถ่ายนอนคลุมโปงดมกลิ่นเฉย ครั้นโยมอุปถัมภ์มาเช็ดให้ ท่านว่าเรื่องของมันนะพ่อทิดช่างมัน จิตว่างจริง ๆ อาจารย์ท่านคิด ว่า มันอยากร้องก็ให้มันร้องเรื่องของมัน ปล่อยไปตามธรรมชาติของมัน

ความตั้งใจของอาจารย์สุด

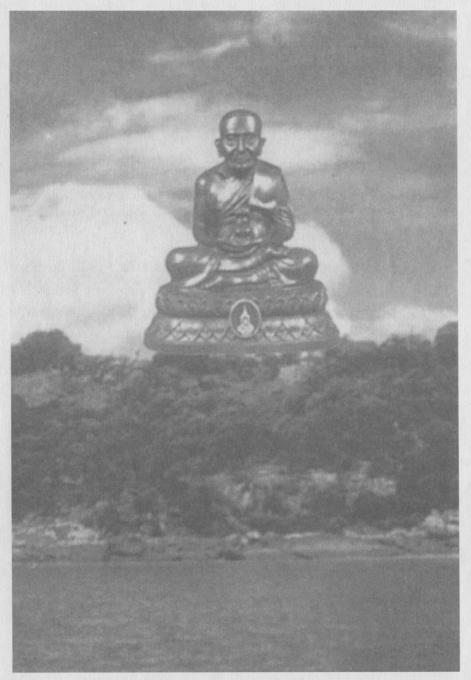
ท่านตั้งใจว่าท่านเป็นพระต่างประเทศ มาพึ่งบารมีโพธิสมภารบารมีของพระบาท สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว กับทั้งพระบรมราชินีนาถ ช่วยรักษาโรคพยาธิให้อยู่เป็นสุข จึงอยากจะหา ทางตอบแทนพระมหากรุณาธิคุณไว้ และสร้างพระเขี้ยวแก้วประดิษฐานไว้บนยอดเขา ตะเกียบ โดยทำเสาไว้ยังช้างอยู่ ก็มามรณภาพเสียก่อน

อาจารย์ท่านไม่แก่ เห็นกี่ปี ๆ ก็เท่าเก่า ท่านว่าท่านฉันยาอายุวัฒนะ ก็น่าแปลกผู้พูด เหล่านี้ก็เคยลองทำฉันมา 9 เดือน ไม่รู้ยังไง ตามความเห็นคิดว่าอาจารย์สุด โฆษกบัณฑิต ต้อง เป็นพระผู้มีใจสูงมากแน่นอน ขนาดบุกป่าไปอินเดีย ไม่ฉันอันใดเลย 45 วัน เสือช้าง บ่อน้ำ อยู่ห่าง 4-5 เส้น ท่านว่ารู้ได้ด้วยจมูกแปลกมาก

พอท่านอาจารย์ตายพระ เณรที่อยู่กับท่านไม่รู้ว่าไปกันทางใด ทราบข่าวแต่ตอนเผาศพ ไปงานศพก็ไม่พบเด็กเณรที่อยู่กับอาจารย์แต่บวชพระกันหมดแล้ว ไม่เห็นหน้าใครเลย เสร็จ แล้วก็กลับนครพนม ยังฝันถึงอาจารย์เสมอ ๆ แม้ตัวตายแต่ยังฝากฝีไม้ลายมือไว้ให้เป็นที่ระลึก แก่โลก

มายุคนี้มีท่านพระครูฯ มาพัฒนาต่อเป็นที่น่ายินดีมาก ต้องได้ผู้มีความรู้สูง มีบารมีมาก ๆ อย่างนี้มาช่วยจึงจะไปรอด เขาตะเกียบใหญ่โตมาก ต้องพระมือถึงจริง ๆ จึงจะได้เมื่อ 8 มิถุนายน 35 ไปประจวบขากลับมาแระเยี่ยมเขาตะเกียบ 1 คืน เห็นการก่อสร้างก้าวหน้าที่ สุด รู้สึกดีใจมากที่มีพระผู้มีความสามารถมาพัฒนาต่อ จะได้เป็นที่เชิดหน้าชูตาของชาติ และ ต่างประเทศ ขอช่วยฝากพุทธบาทสี่รอยยกย่องเชิดชูให้เป็นมิ่งมงคลสืบไปด้วย

ผู้เล่า พระครูไพโรจน์วรการ (หลวงพี่สาย) วัดดอนโมง ต.หนองญาติ อ.เมือง จ.นครพนม

& &

ประวัติการจัดสร้างสมเด็จหลวงพ่อทวดองค์ใหญ่ที่สุดในโลก ประดิษฐาน ณ วัดเขาตะเกียบ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

วัดเขาตะเกียบ สภาพบริเวณวัดเป็นภูเขาติดทะเลใกล้เคียงกับชายหาดหัวหิน มี ทัศนียภาพสวยงามมีสภาพก่อตั้งเป็นวัดเมื่อปีพุทธศักราช 2475 ปรากฏหลักฐานชัดเจนว่า สมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณีฯ ได้เคยทรงเสด็จพระราชดำเนินมาเยี่ยมวัด เมื่อปี 2477 ปัจจุบันวัดเขาตะเกียบ ได้บูรณปฏิสังขรณ์พัฒนาวัดให้เจริญรุ่งเรื่องเป็นสถานที่ปฏิบัติศาสน กิจ และประชาชนพุทธศาสนิกชนได้ร่วมศาสนพิธีกรรมตามประเพณีต่าง ๆ มากขึ้น

วัดเขาตะเกียบ ได้จัดสร้างสมเด็จหลวงพ่อทวดเหยียบน้ำทะเลจ็ดองค์ใหญ่ที่สุดใน โลก หล่อด้วยเนื้อสำริด ประดิษฐานบนยอดเขาด้านทิศเหนือของวัด ขนาดหน้าตักกว้าง 9 เมตร 50 เซนติเมตร องค์พระรวมฐานบัวสูง 17 เมตร เมื่อรวมฐานพระด้วยจะสูง 23 เมตร 50 เซนติเมตร งบประมาณการก่อสร้างองค์พระรวมฐานองค์พระประมาณ 17.5 ล้านบาท การปรับปรุงภูมิทัศน์บริเวณองค์พระใช้งบประมาณ 15 ล้านบาท รวมค่าก่อสร้างทั้งสิ้น ประมาณ 32.5 ล้านบาท โดยประมาณ กำหนดการจัดสร้างและแล้วเสร็จประมาณปลายปี 2545

องค์สมเด็จหลวงพ่อทวดองค์ใหญ่ที่สุดในโลกนี้ เมื่อสร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว จะเป็น แหล่งรวมจุดศูนย์กลางในผู้ศรัทธาในองค์หลวงพ่อทวด จึงใคร่ขอเจริญพรมายังพุทธ ศาสนิกชนเพื่อร่วมบริจาคสมทบทุนสร้างในครั้งนี้

สำหรับผู้บริจาคเงินเพื่อซื้อ ทองเหลือง 100 กิโลกรัม เป็นเงิน 5,000 บาท จะได้รับ การจารึกชื่อบนฐานหินอ่อน และจะได้รับพระบูชาขนาด 5 นิ้ว 1 องค์ ซึ่งจำลองจากองค์ จริง หรือบริจาคร่วมสร้างได้ตามกำลังศรัทธา ที่คณะกรรมการจัดสร้าง

ขณะนี้การก่อสร้างภาพรวมเสร็จลุล่วงไปกว่า 50% โดยแยกเป็น 2 ประเด็น

1. การก่อสร้างฐาน สำหรับเป็นที่ประดิษฐานองค์สมเด็จหลวงพ่อทวด ขณะนี้ก่อ สร้างเสร็จไปเกือบ 90% ซึ่งฐานล่าง 2 ชั้น สูงชั้นละ 3 เมตร รวมเนื้อที่ 452 ตารางเมตร จะจัดสร้างเป็นพิพิธภัณฑ์สมเด็จหลวงพ่อทวด แสดงประวัติ เรื่องราวอิทธิ ปาฏิหาริย์ ของสมเด็จหลวงพ่อทวด อันเกิดตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา โดยเป็นภาพประวัติ หุ่นขี้ผึ้ง หุ่น โมเดล เปิดให้พุทธศาสนิกชนโดยทั่วไปที่ศรัทธาในองค์ท่าน ได้เข้าชมศึกษา ในส่วน พิพิธภัณฑ์สมเด็จหลวงพ่อทวดนี้ จะเสร็จประมาณกลางปี 2546

2. การก่อสร้างองค์สมเด็จหลวงพ่อทวด การก่อสร้างมีขนาดหน้าตักกว้าง 9 เมตร 50 เซนติเมตร องค์พระรวมฐานบัวสูง 17 เมตร แต่เมื่อรวมฐานพระ จะมีความสูง 23.5 เมตร ซึ่งขณะนี้ในส่วนการสร้างองค์พระได้ดำเนินการจัดพิธีเททอง ในส่วน ต่าง ๆ ขององค์หลวงพ่อทวดไปแล้ว 15 ครั้ง ดังนี้

พิธีวางศิลาฤกษ์และเททองชนวนมวลสาร วันอาทิตย์ที่ 10 กุมภาพันธุ์ 2545 เวลา 09.30 น. ณ วัดเขาตะเกียบ อ.หัวหิน จ.ประจวบศีรีขันธ์ ครั้งที่ 1 พิธีเททองส่วนพระเศียร วันอาทิตย์ที่ 14 เมษายน 2545 เวลา 09.39 น. หณ วัดเขาตะเกียบ ค.หัวหิน จ.ประจาบศีรีขันล์ ครั้งที่ 2 พิธีเททองส่วนอุ้ง (ไหล่) ขวา วันอาทิตย์ที่ 9 เมษายน 2545 เวลา 15-59 น.ณ วัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร จ.นครศรีธรรมราช ครั้งที่ 3 พิธีเททองส่วนพระอุระ (อก) ขวา วันเสาร์ที่ 29 มิถุนายน 2545 เวลา 15.59 น. ณ วัดอินทรวิหาร บางขุนพรหม กรุงเทพฯ ครั้งที่ 4 พิธีเททองส่วนพระอุระ (อก) ขาว วันอาทิตย์ที่ 14 กรกฎาคม 2545 เวลา 15.59 น. ณ ลานหน้าองค์พระปฐมเจดีย์ จ.นครปฐม ครั้งที่ 5 พิธีเททองส่วนพระอังสะ (ไหล่) ซ้าย วันอาทิตย์ที่ 11 สิงหาคม 2545 เวลา 15.59 น.ณ วันอ่างศิลา อ.เมือง จ.ชลบุรี ครั้งที่ 6 พิธีเททองส่วนลำตัวด้านซ้าย วันอาทิตย์ที่ 1 กันยายน 2545 เวลา 15.59 น. ณ วัดพนัญเชิงวรวิหาร อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระ นครศรีอยุธยา

ครั้งที่ 7 พิธีเททองส่วนลำตัวด้านขวา วันอาทิตย์ที่ 15 กันยายน 2545 เวลา 15.59 น. ณ วันจุฬามณี จ.สมุทรสงคราม ครั้งที่ 8 พิธีเททองส่วนหน้านตักด้านซ้าย วันอาทิตย์ที่ 29 กันยายน 2545 เวลา 15.59 ณ วัดเขาบันไดอิฐ อ.เมือง จ.เพชรบุรี ครั้งที่ 9 พิธีเททองส่วนหน้าตักด้านขวา วันอาทิตย์ที่ 6 ตุลาคม 2545 เวลา 15.59 น. ณ วัดคลองเปล อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา ครั้งที่ 10 พิธีเททองส่วนหน้าตัก (กลาง) วันอาทิตย์ที่ 13 ตุลาคม 2545

เวลา 15.59 น. ณ วัดโสธรวรารามวรวิหาร อ.เมือง จ.ฉะเชิงเทรา ครั้งที่ 11 พิธีเททองส่วนลำตัวด้านหลัง วันพุธที่ 23 ตุลาคม 2545 เวลา 15.59 น. ณ วัดเขาตะเกียบ อ.หัวหิน จ. ประจวบคีรีขันธ์ ครั้งที่ 12 พิธีเททองฐานบัวด้านขวา วันอาทิตย์ที่ 3 พฤศจิกายน 2545

เวลา 15.59 น. ณ วัดไผ่โรงวัว อ.สองพี่น้อง จ.สุพรรณบุรี

ครั้งที่ 13 พิธีเททองฐานบัวด้านซ้าย วันอาทิตย์ที่ 10 พฤศจิกายน 2545 เวลา 15.59 น. ณ วัดไร่ขิง อ.สามพราน จ.นครปฐม

ครั้งที่ 14 พิธีเททองส่วนพระกร วันอาทิตย์ที่ 17 พฤศจิกายน 2545 เวลา 15.59 น. ณ มหาวิหารอุทยานสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต) อ.สีคิ้ว จ.นครราชสีมา

ครั้งที่ 15 พิธีเททองฐานบัวตรงกลาง วันอาทิตย์ที่ 24 พฤศจิกายน 2545 เวลา 15.59 น. ณ วัดสุคันธาราม (ตรงข้าม สน.คุสิต) ถ.สุคันธาราม เขต ดุสิต กรุงเทพฯ

การก่อสร้างสมเด็จหลวงพ่อทวด ยังมีความต้องการทองเหลือง และปัจจัยในการ ก่อสร้างอีกจำนวนมาก จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ร่วมมือจากพุทธศาสนิกชนที่ศรัทธาใน องค์สมเด็จหลวงพ่อทวด ได้ร่วมมีส่วนในการจัดสร้างองค์สมเด็จหลวงพ่อทวด ในครั้งนี้

ตำนานสมเด็จพระราชมุนีสามีคุณูปมาจารย์ (สมเด็จหลวงพ่อทวด)

ดูเหมือนเรื่องราวของหลวงพ่อทวด ที่ได้รับการเล่าขานถึงเรื่องราวอิทธิปาฏิหาริย์ กลายเป็นตำนานที่แนบแน่นอยู่ในวิถีของชุมชนละแวกพัทลุง สงขลา ปัตตานี และบริเวณใกล้ เคียง กระทั่งแพร่สะพัดไปทั่วทุกภูมิภาค ในปัจจุบันนี้ไม่ได้เป็นเรื่องราวอันเลื่อนลอยไร้ซึ่งหลัก ฐานเสียทีเดียว

กล่าวสำหรับเรื่องราวเกี่ยวกับการเหยียบน้ำทะเลจืดของหลวงพ่อทวดนั้น ยังมีกล่าว ถึงอีกครั้ง เมื่อตอนที่ท่านจำพรรษาที่วัดพะโคะว่า ครั้งหนึ่งขณะที่ท่านเดินอยู่ชายทะเล พวก โจรสลัดเห็นเข้าจึงใคร่อยากลองดี ได้จับหลวงพ่อทวดใส่เรือชั่วครู่ก็เกิดเหตุอัศจรรย์ขึ้น ทั้ง ๆ ขณะนั้นคลื่นลมก็สงบ แต่เรือกลับแล่นไปไม่ได้ ออกแล่นไปก็วนเวียนอยู่บริเวณที่เดิมกระทั่ง ที่สุดน้ำจืดบนเรือก็หมดลง หลวงพ่อทวดนึกสงสารจึงแหย่เท้าซ้ายลงในน้ำ แล้ววักน้ำขึ้นล้าง หน้าและดื่มกิน พวกโจรเห็นเข้าจึงลองดูบ้างเห็นเป็นน้ำจืดจึงช่วยกันตักเอาไว้แล้วจึงกราบ ขอขมาโทษนำหลวงพ่อทวดไปส่งขึ้นฝั่ง ฯลฯ(สมัยอยุธยา) หากต่อมาไม่นานนักสมเด็จพระ ราชมุนีสามีคุณูปมาจารย์ได้ทูลลาสมเด็จพระสังฆราชาธิบดีเพื่อรุกขมูลธุดงค์กลับยังภาคใต้ ซึ่งทรงพระอนุญาต และไปถวายพระพรลา สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงอาลัยมากไม่กล้าทัด ทานเพียงแต่ตรัสว่า สมเด็จอย่าละทิ้งโยม แล้วเสด็จมาส่งสมเด็จพระราชมุนีสามีคุณูปมาจารย์ จนลิ้นเขตพระนซรศรีอยุธยา

สมเด็จพระราชมุนีสามีคุณูปมาจารย์ จึงธุดงค์ออกจากอยุธยาจาริกรุกขมูลกลับยัง สทิงพระ และบูรณปฏิสังขรณ์วัดพะโคะจนเจริญ และเป็นศูนย์กลางของวัดในเขตเมืองพัทลุง ฝ่ายตะวันออก ก่อนจะหายไปจากวัดพะโคะในคืนหนึ่ง

ตำนานหลวงพ่อทวดเล่าขานกันว่า การโละหายไปของสมเด็จพระราชมุนีสามี คุณูปมาจารย์ หรือหลวงพ่อทวดนั้นได้มีสามเณรผู้เคร่งครัดในธรรมรูปหนึ่งได้ออกสืบหาพระ โพธิสัตว์ พระอินทร์จึงได้เนรมิตเป็นคนแก่นำดอกมณฑาถวายแก่สามเณร พร้อมบอกว่าภิกษุ ใดที่รับดอกไม้นี้ภิกษุนั้นคือ พระโพธิสัตว์

ครั้งเมื่อสามเณรจาริกมาจนถึงวัดพะโคะ สมเด็จพระราชมุนีสามีคุณูปมาจารย์ ไต่ ถามแล้วจึงรับดอกไม้นั้นไว้ นำสามเณรเข้าไปในกุฏิเข้าฌานแล้วโละหายไปพร้อมกับสามเณร ในคืนนั้น ซึ่งมีเรื่องราวเล่าขานของชาวบ้านสืบต่อกันมา เมื่อสมเด็จพระราชมุนีสามี คุณูปมาจารย์ โละไป มีผู้เห็นดวงไฟ 2 ดวง ใหญ่ดวงหนึ่ง เล็กดวงหนึ่ง ลอยวนรอบวัดพะโคะ แล้วล่องลอยไปในทางทิศใต้

ทว่าที่สุดแล้วเรื่องราวของสมเด็จพระราชมุนีสามีคุณูปมาจารย์ ก็ปรากฏทางไทรบุรี ประเทศมาเลเซีย ซึ่งรู้จักกับท่านในนามของท่านลังการ หรือไม่ก็ท่านเหยียบน้ำทะเลจืด ไม่ มีใครรู้จักกับท่านในนามของสมเด็จพะโคะ

ก่อนมาถึงวัดช้างให้และเป็นตำนานอันปรากฏอยู่ทุกวันนี้

การบริจาควัสดุสมทบก่อสร้าง สมเด็จหลวงพ่อทวดองค์ใหญ่ที่สุดในโลก

- 1. ซื้อทองเหลือง 100 กิโลกรัม เป็นเงิน 5,000 บาท จะได้รับการ จารึกชื่อบนฐานหินอ่อนรอบฐานพระ และจะได้รับพระบูชา ขนาด 5 นิ้ว 1 องค์
- 2. บริจาคเสาใต้ฐานพระมีจำนวน 51 ต้น ๆ ละ 50,000 บาท (จะได้รับการจารึกชื่อ)
- 3. เหล็กเส้นก่อสร้าง ต้นละ 12,000 บาท (จะได้รับการจารึกชื่อ)
- 4. หินอ่อนสลักชื่อ แผ่นละ 5,600 บาท (จะได้รับการจารึกชื่อ)
- 5. ปูนซิเมนต์ ตันละ 1,800 บาท
- 6. หินก่อสร้าง 1 ขันรถ ๆ ละ 2,500 บาท

นอกจากนี้ยังสามารถบริจาคซื้อทองเหลืองหนัก 7 กิโลกรัม 1,000 บาท ทองเหลืองแท่ง 200 บาท หรือบริจาค 100 บาท เพื่อเขียน แผ่นดวงชะตา เพื่อนำไปหลอมเป็นองค์สมเด็จหลวงพ่อทวด

PHRACHETTYA VISAKHABUJANUSORN SAKONLOK PRAKADBORYORNBUJAWANVISAKHA International Recognition of Vesak Day Mission หน่วยเผยแพร่วันวิสาขบชาวันสำคัญไลก

ทีพิเศษ/2545

Rodtvetvn. 71 0955 Oslo Norway

19 พฤศจิกายน 2545

ครบรอบสามปีประกาศวันวิสาขบขาวันสำคัญสากลโลก นมัสการ ประธานมูลนิธิสมเด็จหลวงพ่อทวตองค์ใหญ่ (วัดเขาตะเกียบ) สิ่งที่ส่งมาด้วย

1. สำเนาจดหมาย ขพณช เลขาธิการสหประชาชาติ (ESCAP)

สาส์นของๆพณๆ เลขาธิการสหประชาชาติ (ESCAP)

ด้วยเจดีย์วิสาขบชานุสรณ์ ๆ พระเจดีย์สร้างหล่อขึ้นรำลึกการประกาศวันวิสาขบชา เป็นวันสำคัญสากลโลก ของสมัชชาองศ์การสหประชาชาติ บรรจุพระบรมสารีริกธาตุ 3 ประเทศ อัญเชิญรอบโลก ระหว่างวันที่ 1 - 31 ธันวาคม 2545 มูลนิธิสมเด็จหลวงพ่อทวดองศ์ใหญ่ (วัดเขาตะเกียบ) จะอัญเชิญประดิษฐานชั่วคราว ณ วัดเขาตะเกียบ จ. ประจาบคีรีขันธ์ ประเทศไทย เพื่อเปิดโอกาสให้พทธศาสนิกชนชาวไทยได้สักการะบุชา เผยแผ่การประกาศยกย่อง องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพทธเจ้า ตั้งรายละเอียดปรากภแล้วนั้น

อนึ่ง ในช่วงระยะเวลา ที่พระเจดีย์และพระบรมสารีริกธาตุอัญเชิญรอบโลก ประติษฐานชั่วคราว ณ วัดเขาตะเกียบนั้น วันที่ 15 ธันวาคม 2545 เป็นวันครบรอบสามปี แห่งการประกาศยกย่องพระพทธเจ้า ขององค์การสหประชาชาติ เพื่อรำลึกถึงการประกาศ ดังกล่าว ๆพณๆ เลขาธิการสหประชาชาติ ประจำภาคพื้นเอเชียและแปชิฟิก สำนักงานสหประชา ชาติ กรุงเทพฯ ประเทศไทย (ESCAP) ได้มอบสาส์นแสดงความอินดี รำลึกครบรอบสามปี การประกาศขกย่องพระพุทธเจ้า พระองค์ผู้สร้างสันติสุขถาวรแก่สรรพสัตว์ทั้งหลาย และสังคมโลก ทั่วไป

จึงใดร่บมัสการแจ้งมา เพื่อโปรดพราน

กราบนมัสการมาด้วยความเคารพ

(นาชสยาม แสนชัติ)

ผู้ดูแลรักษาพระเจดีย์ ๆ และพระบรมสารีริกธาตุ 3 ประเทศ อัญเชิญรอบโลก (ผ้ายมราวาส)

ECONOMIC AND SOCIAL COMMISSION FOR ASIA AND THE PACIFIC

United Nations Building, Rajadamnern Nok Avenue Bangkok 10200, Thailand

UNIS/B1/SPD

15 November 2002

Dear Mr Saenkhat,

Message on the occasion of the Third Anniversary of International Recognition of Vesak Day

With reference to your letter dated 11 November 2002, I am pleased to contribute an appreciation of the importance of Vesak Day. Enclosed herewith please find the message.

With best regards,

Yours sincerely,

Kim Hak-Su Executive Secretary

Mr Siam Saenkhat Coordinator The Third Anniversary of International Recognition of Vesak Day, Thailand Rotvetrn, 71 0955 Oslo Norway

ECONOMIC AND SOCIAL COMMISSION FOR ASIA AND THE PACIFIC

United Nations Building, Rajadammern Nok Avenue Bangkok 10200, Thailand

Message by the Executive Secretary of the United Nations Economic and Social Commission for Asia and the Pacific, Mr. Kim Hak-Su, on the occasion of the third anniversary of the International Recognition of Vesak Day

The decision by the United Nations General Assembly on 15th December 1999 that the day most sacred to Buddhists – the Day of Vesak—be observed on the full moon day in May each year with appropriate arrangements at the United Nations Headquarters and other United Nations offices, was both unique and memorable. In the run up to the Millenium, twenty five countries, widely differing in location, culture, history and predominant religion, combined to sponsor the original resolution. This recognition of the Holy Day on which the Buddha was born, attained enlightenment and passed away, constitutes acknowledgement of the contribution that Buddhism has made for more than two and a half millennia to the spirituality of humanity.

The universal message of peace, goodwill, non-violence and compassion preached by Lord Buddha has never been more relevant than today. Buddhism has always stressed the peaceful resolution of disputes, whether individuals or communities. Tolerance being one of its central tenets, it reaffirms the United Nations strong commitment to the principle of respect for diversity. Certainly, this decision to observe Vesak Day was an auspicious start to the Year 2000 International Year for the Culture of Peace, and the Decade for the Culture of Peace and Non-violence for the Children of the World.

The United Nations Economic and Social Commission for Asia and the Pacific, and all other UN agencies based in Thailand, a predominately Buddhist country, have declared the Day an official UN holiday. This also reflects our concerns and mission, to contribute by peaceful means to the alleviation of poverty in our region and fulfill the ambitious Millenium goals set by the United Nations to raise the living standards of half the world's poorest inhabitants encompassed by our region.

I am therefore grateful for the invitation to contribute an appreciation of the importance of Vesak Day as an inspiration for our work.

รายนามคณะกรรมการดำเนินงาน การอัญเชิญพระเจดีย์ฯ และพระบรมสารีริกธาตุจาก 3 ประเทศ อันเชิญรอบโลก

ประดิษฐานชั่วคราว ณ วัดเขาตะเกียบ อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์ ระหว่างวันที่ 1- 31 ธันวาคม 2545

ประธานในพิธีฝ่ายสงฆ์
ประธานในพิธีฝ่ายฆราวาส
ประธานการต้อนรับฝ่ายสงฆ์
ประธานกณะที่ปรึกษา
ประธานอำนวยการฝ่ายสงฆ์

รองประธานอำนวยการฝ่ายสงฆ์ <u>ประธานอำนวยการฝ่ายฆราวาส</u>

รองประธานอำนวยการฝ่ายฆราวาส ประธานดำเนินงานฝ่ายสงฆ์ ประธานดำเนินงานฝ่ายฆราวาส

<u>รองประธานดำเนินงานฝ่ายฆราวาส</u>

สมเด็จพระมหารัชมังกลาจารย์ วัดปากน้ำภาษีเจริญ
ฯพณฯ พลากร สุวรรณรัฐ องคมนตรี
พระปริยัติวราการ เจ้าคณะจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
ดร.อำนวย ยศสุข
พระเทพปริยัติมุนี เจ้าคณะภาค 15
เจ้าอาวาสวัดพระปฐมเจคีย์มหาวรวิหาร
พระโสภณธรรมวงศ์ เจ้าอาวาสวัดอินทรวิหาร
ฯพณฯ จองชัย เที่ยงธรรม ส.ส.จังหวัดสุพรรณบุรี
อดีตรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม
นายภาคภูมิ มหาคุณ
พระครูพิพัฒน์วรกิตดิ์ เจ้าอาวาสวัดเขาตะเกียบ
นางอนงค์วรรณ เทพสุทิน ส.ส.จังหวัดสุโขทัย
รองประธานคณะกรรมาธิการศาสนาศิลปะและวัฒนธรรม

กรรมการผู้จัดการ บริษัท มีเดียออฟมีเดีย จำกัด (มหาชน) <u>ผู้ดูแลรักษาพระเจดีย์ ๆและพระบรมสารีริกธาตุ(ฝ่ายสงฆ์)</u> พระครูปลัดสำรวจ กมโล (กมลรัมย์) <u>ผู้ดูแลรักษาพระเจดีย์ ๆและพระบรมสารีริกธาตุ(ฝ่ายมราวาล)</u> นายสยาม แสนขัติ

นางสาวยุวคี บุญครอง

กณะกรรมการดำเนินงาน
 นายเกรียงสิทธิ์ เฟื่องฟูพงส์
 นายประเด็น สิงห์ภาณุพงส์
 นายภูมิกิจ วราสิทธินนท์
 นายวัชรินทร์ วรรณปักษ์
 กรรมการเลขานุการ
 นายจำลอง รุ่งเรือง

นายวิรัตน์ แสงขำเจริญ นายชัยรัตน์ คูหาวิจิตร นางประทีป นวลสุวรรณ นายทรงภพ พิมพ์ลัดดา

ีคำนมัสการพระบรมสารีริกธาตุ ในพระสถูป ๘ แห่ง ในชมพูทวีป

มะหาโคตะมะสัมพุทโธ ธาตุวิตถาระกัง กัตตะวา อุณหิโส จะตุโร ทาฒา อะสัมภินนา จะ ตา สัตตะ มะหันตา ปัญจะ นาฬี จะ ขุททะกา ปัญจะ นาฬี จะ มะหันตา ภินนะมุคคา จะ ขุททะกา สาสะปะมัตตา มะหันตา สุวัณณะวัณณา เอโก ถูโป ราชะคะเห เอโก กะปิละวัตถุสสะมิง เอโก จะ รามะคามัสสะมิง เอโก ปาเวยยะเก มัลเล เอเต สารีริกา ถูปา ปูชิตา นะระเทเวหิ

กุสินรายะ นิพพุโต ពេត្ត ពេត្ត วิเสสะโต อักขะกา ทะเว จะ สัตตะมา เสสา ภินนา จะ ธาตุโย มัชฌิมา จะ ฉะ นาฬิกา สัมภินนา ติวิชา มะตา มัชฌิมา ภินนะตัณฑุลา เอวัง ธาตุปะมาณิกา เอวัง วัณณาปี ธาตุโย เอโก เวสาลิยา อะหุ เอโก จะ อัลละกัปปะเก เอโก จะ เวฏฐะที่ปะเก เอโก จะ กุสินาระถะเก ชัมพูทีเป ปะติฏฐิตา อะหัง วันทามิ ธาตุโย.